

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

červenec, srpen 2019

NA ZDRAVÍ HAITI. Srpnové dny v Olomouci rozzářila kampaň Na zdraví Haiti. Hosté vybraných kaváren, vináren, bister a restaurací mohli již popáté připíjet kohoutkovou vodou a přispět za ni do pokladničky na zpřístupnění zdravotní péče v odlehlých oblastech Haiti. Arcidiecézní charita Olomouc pro tamní obyvatele pořádá každý rok zdravotní prohlídky a pořizuje potřebné léky a vitamíny. Akci zpestřil prodej dekorací, šperků a malovaných pláten z Haiti v prodejně Charity Olomouc Dobrodruhá. A nejen to. Více se dočtete na str. 32.

Foto: Filip Holík, Charita Olomouc

obsah

Duchovní slovo:

Je důležité, jak je člověku „uvnitř“ – u srdce, v duši.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Vstupte do komiksu dobrých skutků.....2

Doma je doma. Charita Česká republika vyzývá petici k záchraně domácí zdravotní péče.....3

Zdeňka Černá: Mám zodpovědnost za všechny naše zaměstnance.....4

Anička (16): sestřičky jsou tety a kamarádky.....4

Pod peticí Doma je Doma máme 36 tisíc podpisů.....5

Návrh ministerstva financí může ohrozit chod azylových domů či krizové pomoci.....6

Zprávy z Charit:

Hranice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Šumperk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Sedm dní na Ukrajině s arcibiskupem.....27

Pacienti a lékaři nemocnice na Ukrajině mají lepší podmínky. Díky!.....30

V Kolomyji staví Vysněnou jídelnu pro děti a mladé.....31

Na zdraví Haiti popáté.....32

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, čas prázdnin a dovolených je za námi a je dobré se poohlédnout a poděkovat za odpočinek i chvíle strávené s rodinou a přáteli. O vděčnosti píše ve své stejnojmenné knize Jaro Křivohlavý, psycholog a křesťan (+2014).

Může se stát, a stává se to, že někdo – ve svém zamyšlení nad tím, co je v životě podstatné a co podstatné tak moc není, dojde k závěru, že materiální komfort není to nejdůležitější. Přijde na to, že důležité je naopak to, jak je člověku „uvnitř“ – u srdce, v duši. Co pak může dělat?

Může si večer, dříve, nežli jde spát, vyčlenit chvíli času a zamyšlet se nad tím, co ten den od rána do večera prožil a za co může být vděčný. Jinými slovy: může dělat každý večer „prověrku“ kladných zážitků právě končícího dne.

Takovou prověrku je možno provádět různým způsobem. Mohu si v klidu večera – jako v kině na plátně – promítnout to, co jsem ten den postupně prožíval a chápat mnohé z toho jako dar. Ještě lepší je dělat to s papírem v ruce a jednotlivé postřehy kladných zážitků si zapisovat. Je dobré, když přehled toho, co nám ten den bylo dáno jako dobrý dar, provádějí manželé společně.

Tato rada není řečena „jen tak“. Tento způsob cvičení vděčnosti byl již vyzkoušen. Byly provedeny pokusy, kdy takováto inventura kladných zážitků byla prováděna soustavně každý večer, a ukázalo se, že už po 14 dnech bylo možno „měřit“ kladné odezvy tohoto cvičení, a to jak na těle, tak na duši. Zvyšovala se (zákonitě) celková pohoda těch, kteří se takto cvičili ve vděčnosti. Jak daleko jít ve výčtu kladných zážitků v detailech? Ukazuje se, že někdo počítá jen „velké kameny“ a „malých kamínků“ si nevšimne. Jiný věnuje pozornost i drobným zrnkům písku. Sám jsem tuto chybu dělal, až se mne jedna kolegyně zeptala: „Jaro, ty nemáš čas přivonět si k růži?“ A byla to zrovna růže Gloria Dei. Běžel jsem kolem ní a ve spěchu jsem si jí téměř ani nevšiml.

Tolik Jaro Křivohlavý. Jak mnozí víte, Gloria Dei znamená Boží sláva. Bohu patří sláva a dík za ty „velké i malé kamínky“. Můžeme poděkovat vlastními slovy nebo i tou známou modlitbou ze mše sv. „Sláva na výsostech Bohu“ a pak Bohu svěřit i těžkosti, se kterými jsme se během dne potýkali, poprosit za odpuštění toho, v čem jsme zhřešili a hledat způsob, jak napravit, co se dá. To všechno vám přeje a k tomu žehná

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Vstupte do komiksu dobrých skutků, zvala Charita účastníky Velehradu

Velehrad - V komiksu dobrých skutků se ocitli návštěvníci stanu Charity ve Dnech lidí dobré vůle na Velehradě (4. a 5. července). Potkali tam figury Charitáků v životní velikosti a mohli si pročíst bubliny se zajímavými příběhy, které jim vycházely přímo z úst. Popisovaly zážitky ze služby a také ze setkání s lidmi, kteří mají odvahu a sílu pomáhat druhým. Některé z těchto Charitáků mohli lidé ve stanu potkat hned dvakrát, byli totiž přítomní a naživo... Další podivuhodný člověk posedával venku před stanem. Pána vytvořeného z petláhví postupně obalovali „kůží“ dvě výtvarnice, přičemž materiál čerpaly přímo od návštěvníků. Ti vykreslili na papír své dobré skutky.

Nohy a ruce z petláhví, trup z barelu, pak přibude i hlava. Během dne vzniká před stanem Charity na Velehradě nový člověk. Obléká papírovou lepicí pásku, noviny a na obličej se mu usadí místo jednoho oka červené srdíčko s nápisem Pomozte svému srdci... „Technikou kašírování postupně navlékáme na trojrozměrnou figuru ještě triko a podkolenky z dobrých skutků, které nám nosí popsané ve svých komiksech lidé ze stanu Charity,“ sděluje jedna z výtvarnic Tereza Žváčková. Všechny ty dobré skutky mají neřeberné množství témat – vymetání komína, zalévání zahrádky, modlitba za nemocnou dívčinku, záchrana roháče, kterého málem zašlápli kolemjdoucí, pomoc s opravou auta, zmrzlina pro muže bez domova... „Z dobrých skutků mě zaujalo třeba loupání brambor,“ usměje se další výtvarnice Lenka Trantírková, která zrovna dokončuje tenisku se šněrováním – až do takových detailů je muž z dobrých skutků vytvořen.

Ti, kteří nějakým způsobem pomohli druhému člověku, vše sdělí pracovníkům Charity a jsou zařazeni do losování o ceny. Radost z pomoci druhému pak mají dvakrát. „To je určitě podvod,“ je nedůvěřivý malý Justin. Nakonec se přece jen pustí do kreslení. O večerním losování právě on vyhraje hlavní cenu – mobilní telefon od firmy T-Mobile.

U jednotlivých komiksových figur si lidé mohou pročíst nejrůznější situace, se kterými se pracovníci Charity setkávají ve své službě. „Vždyť služby Charity pomáhají druhým lidem, i ony jsou tak dobrými skutky,“ podotýká ředitel Arcidiecézní charity

Olomouc Václav Kepř. Lidé si tak přečtou i o Charitách, kteří ve svém volném čase hrají fotbal s lidmi bez domova a pořádají pro ně turnaje, jiní zase vyrazí pomáhat do uprchlických táborů. Další jsou fascinováni svými klienty, kteří dokáží pomáhat druhým, i když jsou sami v tíživé situaci. Figury tak doplňují ještě interaktivní předměty, například dětská postýlka, igelitová taška plná věcí, které potřebuje člověk přebývající na ulici, fotbalová brána s míčem nebo provizorní přístřešek z klacků a igelitu. Ten ochrání před deštěm lidi, kteří přišli o střechu nad hlavou při hurikánu.

Jednou chceme taky pracovat v Charitě

Na odchodu ze stanu mává usmívající se tatínek se dvěma dětmi. A děkují. „Zaujalo nás to tak, že bychom u vás jednou taky chtěli pracovat. Tedy, děti až vyrostou,“ usměje se pán.

Návštěvníci, ale i ti, kteří na Velehradě letos prezentují své služby, mohli u Charity podepsat petici za záchranu domácí zdravotní péče. Stránky petice Doma je doma se plní a plní. Na jejich řádcích přibývají podpisy nejrozličnějších lidí - profesionálů, kteří se o nemocné doma starají, lidí, kteří tuto službu už někdy potřebovali, a jiných, kteří s ní dosud neměli zkušenost, ale vědí, že i oni jednou zestárnou nebo mohou onemocnět. Petici podpořili svými podpisy i olomoucký arcibiskup Jan Graubner či herec a moderátor Dnů lidí dobré vůle Filip Tomsa. Děkujeme...

Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Khrystyna Novodvorska, ACHO

Doma je doma. Charita Česká republika vyzývá petici k záchraně domácí zdravotní péče

Charita Česká republika, největší poskytovatel domácí zdravotní péče v Česku, se na konci června neshodla se zdravotními pojišťovnami na financování této oblasti veřejného zdravotnictví pro příští rok. Navzdory předkládání hloubkových analýz, jimiž jsme dokládali, jak moc je celý segment podfinancovaný, nám zdravotní pojišťovny nenabídly podmínky, za kterých bychom dokázali zajistit fungování našich služeb. Pro záchranu domácí péče proto nyní předkládáme občanům petici Doma je doma s cílem přimět politiky zajistit její dostatečné a udržitelné financování.

Současný způsob, jímž zdravotní pojišťovny hradí provedené výkony, už několik let našim střediskům domácí zdravotní péče nepokrývá nezbytné náklady. Dostáváme se tím do vážných finančních a provozních problémů. Na tento problém Charita dlouhodobě upozorňuje jak ministerstvo zdravotnictví, tak zdravotní pojišťovny. Nikdo jej však neřeší. „Poskytujeme potřebným výsoce odborné a kvalitní služby. Díky nám mohou nemocní a umírající zůstat doma, se svými blízkými. Teď jsme ale po zhruba pěti letech dospěli do bodu, kdy už si dál nemůžeme dovolit doplácat za naši vlastní práci. Proto jsme se rozhodli, že se musíme začít bránit,“ uvádí k petici ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo.

Ve středu 3. července 2019 jsme předložili občanům petici za záchranu domácí zdravotní péče s jednoduchým sloganem DOMA JE DOMA. Jejím prostřednictvím chceme přimět politiky, aby se kritickým stavem domácí zdravotní péče začali vážně zabývat a aby zajistili její dostatečné a udržitelné fungování. „Trváme na tom, aby byl vytvořen takový systém úhrad, který stabilizuje situaci v domácí zdravotní péči a vytvoří podmínky pro její rozvoj.

Rovněž chceme seznámit občany České republiky s alarmujícím stavem domácí zdravotní péče, v němž pracují vysoce kvalifikované sestry v náročných terénních podmínkách, avšak na jejich výplatu zdravotní pojišťovny vyčlenily nedůstojnou částku 18 tisíc hrubého měsíčně,“ dodává koordinátorka zdravotních služeb Charity Česká republika Ludmila Kučerová, která za Charitu jedná s pojišťovnami vedla.

K petici vznikly speciální webové stránky na adrese charita.cz/domajedoma, kde je k dispozici jak text petice, tak formulář petičního archu ke stažení. Podepsat jej tak může každý, komu na osudu domácí zdravotní péče záleží. Předem děkujeme za podporu.

Proč jsme se nedohodli s pojišťovnami

Způsob úhrady domácí zdravotní péče pro rok 2020, který navrhly zdravotní pojišťovny, nám negarantuje dodržení ústavně-práv-

ních principů, které ve svých nálezech formuloval Ústavní soud – a to pokrytí nezbytných nákladů. Zároveň nedává možnost dopředu si spočítat, kolik za provedené zdravotní výkony zdravotní pojišťovny zaplatí. Proto jsme jej museli společně s ostatními účastníky dohodovacího řízení za segment domácí zdravotní péče odmítnout. Ve snaze o kompromisní řešení jsme spolu s ostatními předložili tři návrhy, které vycházely ze skutečných nákladů. Od zdravotních pojišťoven nebyly přijaty s absurdním odůvodněním, že neodpovídají jejich finančním možnostem. Tím tedy nepřímou říkají, že stát si nemůže dovolit služby, které po nás vyžaduje a jež lidem podle zákona o veřejném zdravotním pojištění garantuje.

Podmínkou prosperity domácí zdravotní péče je zrušení regulačních mechanismů, které nyní umožňují zdravotním pojišťovnám zpětně neuhradit část již poskytnuté ošetrovatelské péče, přestože jsme ji ze zákona poskytnout museli. V důsledku nízkých plateb za zdravotní výkony a nespravedlivou regulací by při zachování tohoto postupu domácí zdravotní péče zanedlouho zanikla. Sestry by z trvale podfinancovaného oboru odešly za lepším výdělkem – a pacientům by pak nebylo umožněno stonat v důvěrně známém domácím prostředí, což je pro ně nejkomfortnější.

Proto nechceme dopustit, aby tento obor, který má i do budoucna obrovský potenciál, zanikl a lidé museli opět stonat v nemocnicích, žít v ústavech a umírat za plentou. Každý má totiž právo čerpat bezplatně zdravotní péči, i když se rozhodne stonat nebo zemřít doma. Stát je povinen vytvořit podmínky, které

to umožňují, v tom ale dlouhodobě selhává. Domácí zdravotní péče přitom činí necelé jedno procento z celkových výdajů na zdravotnictví.

Co je třeba udělat

Nyní je tedy řada na státu, aby zajistil zvýšení dosavadních úhrad o 40 %, což zaručí, že my, poskytovatelé péče, neponeseme náklady na poskytování domácí zdravotní péče za zdravotní pojišťovny, a aby do budoucna vyčlenil dostatečné finanční prostředky na úhradu hrazené domácí péče tak, aby jednání se zdravotními pojišťovnami mohlo být v příštím roce konstruktivní.

Nesmíme rovněž dopustit, aby se naplnil chystaný záměr politiků rozpustit vytvořený rezervní fond zdravotního pojištění do státního rozpočtu. Naopak, společně s Odborovým svazem zdravotnictví a sociální péče ČR a dalšími partnery požadujeme, aby právě z tohoto fondu byly získány prostředky pro zvýšení dosavadních úhrad.

Charita Česká republika je největší poskytovatel domácí zdravotní péče. Zajišťuje zhruba třetinu celého segmentu. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejích 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně. Je také největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, ženám, mužům i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu.

Charita Česká republika

Zdeňka Černá: Mám zodpovědnost za všechny naše zaměstnance

Zažíváme obrovskou vlnu podpory naší petice Doma je doma. Kromě toho, že ji podepisujete, nám také posíláte své zkušenosti – ať už jste klienty, rodinnými příslušníky dlouhodobě nemocných či lidmi z praxe. Přinášíme první z těchto příběhů, za něž vám velmi děkujeme.

Pokud je Charita ve stávkové pohotovosti a organizuje petiční akci, není v této zemi něco v pořádku

Zodpovídám za všechny naše zaměstnance. Bohužel nevím, co bude dál, peníze na výplaty nám vydrží už jen na dva měsíce, o investicích a rozvoji nemůže být již několik let ani řeči. Pokud je Charita ve stávkové pohotovosti a organizuje petiční akci, není v této zemi něco v pořádku. Opravdu se bojím toho, že nás stát nechá na holičkách. Zničit něco, co funguje, umí každý, dát to však poté dohromady stojí čas, úsilí a peníze. Je s podivem, že si to lidé ve vedení této země neuvědomují.

Zachraňme spolu domácí zdravotní péči. Text petice naleznete na <https://bit.ly/2LGAa3L>.

*Zdeňka Černá,
vedoucí střediska Charitní ošetrovatelské služby v Liberci*

Anička (16): Sestřičky jsou tety a kamarádky

Šestnáctiletá Anička to už od malička nemá jednoduché. Narodila se s rozštěpem páteře, a ačkoli během dospívání prodělala řadu náročných operací, je odkázaná na vozík. Nyní se ale její stav stabilizoval natolik, že může dokonce navštěvovat střední školu.

Domů i do školy za ní každý den dochází zdravotní sestra, která jí poskytuje péči, kterou jí ani milující rodina nebo spolužáci poskytnout nemohou. Na „svoje“ sestřičky je zvyklá, jsou to již v podstatě kamarádky a „tety“. S jednou z nich dokonce plánují společný výlet na Manhattan, což je jeden z Anniných snů. Den bez domácí zdravotní péče si Anička nedokáže představit, proto

ji ani současným stavem jejího financování nestresujeme. Stresují se však její rodiče. Zasadit se o záchranu domácí zdravotní péče můžete i vy. Podpořte naši petici Doma je doma a řekněte o ní svým známým. Taký můžete o své podpoře dát vědět na

sociálních sítích a sdílet náš hashtag #domajedoma. Za každou formu pomoci moc děkujeme!

Simona Juračková,
Charita Česká republika

Pod peticí za záchranu domácí péče máme 36 tisíc podpisů, Charita ji předala Poslanecké sněmovně

V Charitě Česká republika se během sedmi týdnů sešlo 36 261 podpisů na záchranu domácí zdravotní péče. Dne 26. srpna tyto podpisy zástupci petičního výboru předali do rukou petičního výboru Poslanecké sněmovny. Největší poskytovatel domácí zdravotní péče v Česku zveřejnil petici Doma je doma 3. července poté, co se – spolu s ostatními partnery z oboru – nedohodl se zdravotními pojišťovnami na podobě financování pro příští rok. Od loňského srpna přitom stávkovou pohotovostí sester upozorňujeme na hluboké podfinancování segmentu. Zdravotní pojišťovny Charitě proplácejí pouze 60 % nákladů na provedené výkony.

Petice, která má za cíl přimět politiky, aby se kritickým stavem domácí zdravotní péče začali vážně zabývat a aby zajistili její dostatečné a udržitelné fungování, získala už k 23. srpnu podporu více než trojnásobku občanů, než je pro její předání potřeba. Podpořila ji i řada významných osobností: vedle arcibiskupa Jana Graubnera nebo odborového předáka Josefa Středuly například místopředsdkyně Senátu Miluše Horská, senátoři Šárka Jelínková a Herbert Pavera, bývalá ministryně zdravotnictví Zuzana Roithová, ale i herci Filip Tomsa a Jiří Mádl nebo herečky Veronika Khok Kubařová, Dana Batulková, Vanda Hybnerová, Zlata Adamovská – a také Alena Mihulová, představitelka hlavní postavy ve filmu Domácí péče.

Sbírání podpisů však nekončí. „Jsme dojatí, kolik lidí se postavilo za práci zdravotních sesteriček, které zajišťují nemocným lidem domácí péči. Všem, kteří nás podpořili, velmi děkujeme. Posílají nám i své příběhy o tom, jak jim osobně sestry pomohly. Jsou to velké profesionálky, kterých si velmi vážíme. A trápí nás, že jejich práce je tak nedocenená. Pevně věřím, že tato podpora ze strany lidí pohne i politiky a že se Poslanecká sněmovna zasadí o nápravu financování domácí zdravotní péče,“ uvedl ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. I proto pokračujeme ve sběru podpisů pod peticí, což oficiálně ukončíme 30. září. Chceme ukázat, jak je toto téma společensky důležité a jak moc jsou naše služby a naši zaměstnanci potřební.

„Za spravedlivější úhrady už bojujeme rok a půl. Nejdřív jsme od ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha i od pojišťoven slyšeli spoustu slibů, jenomže u nich také zůstalo. A když jsme letos v takzvaném dohodovacím řízení nepřistoupili na nevýhodné podmínky pro příští rok, začal nám ministr přes média dokonce vyhrožovat exemplárním potrestáním. Charita stála před třiceti lety u zrodu domácí zdravotní péče, má nastavený vnitřní systém kvality služeb, který se zdravotní pojišťovny snaží napodobit. A máme si nechat líbit, že zdravotní pojišťovny v době konjunktury proplácejí jen 60 % naší práce?“ doplňuje koordinátorka zdravotních služeb Ludmila Kučerová, která za Charitu vede vyjednávání.

K petici vznikly speciální webové stránky, kde je k dispozici jak text petice, tak formulář petičního archu ke stažení.

Podáním petice petičnímu výboru na konci srpna chceme docílit projednání petice na zářijovém zasedání výboru Poslanecké sněmovny a následně dosáhnout veřejného slyšení v Poslanecké sněmovně, a to co nejdříve, aby rozhodnutí poslanců mohlo

ovlivnit už vydání připravované úhradové vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČR, která je opět nespravedlivá. Souběžně vyzýváme všechny poslance a poslankyně, aby se zasadili za záchranu domácí zdravotní péče.

„Ministr zdravotnictví se chová, jako by si naší rok trvající stávkové pohotovosti zatím nevšiml. Alespoň tak vypadá první návrh úhradové vyhlášky pro příští rok, který jako by z oka vypadl tomu loňskému. Ten je pro nás tak nevýhodný, že dodnes litujeme, že jsme loni s pojišťovnami dohodu uzavřeli,“ dodává Ludmila Kučerová.

Shrnutí: Proč jsme se nedohodli s pojišťovnami a co je třeba udělat

Způsob úhrady domácí zdravotní péče pro rok 2020, který navrhly zdravotní pojišťovny, nám negarantuje dodržení ústavně-právních principů, které ve svých nálezech formuloval Ústavní soud – a to pokrytí nezbytných nákladů. Nedává nám ani možnost dopředu si spočítat, kolik nám za provedené zdravotní výkony zdravotní pojišťovny zaplatí. Odmítnutím našich požadavků zdravotní pojišťovny v čele s VZP říkají, že stát si nemůže dovolit služby, jež lidem podle zákona o veřejném zdravotním pojištění garantuje a které po nás vyžaduje.

Podmínkou ozdravení stavu domácí zdravotní péče je zrušení nespravedlivých regulačních mechanismů, které nyní umožňují zdravotním pojišťovnám zpětně neuhradit část již poskytnuté ošetrovatelské péče, přestože jsme ji ze zákona poskytnout museli. V důsledku nízkých plateb za zdravotní výkony a nespravedlivou regulací by při zachování tohoto postupu domácí zdravotní péče zanedlouho zanikla. Sestry by z trvale podfinancovaného oboru odešly za lepším výdělkem – a pacientům by pak nebylo umožněno stonat v důvěrně známém domácím prostředí, což je pro ně nejkomfortnější.

Nechceme dopustit, aby tento obor, který má i do budoucna obrovský potenciál, zanikl a lidé museli opět stonat v nemocnicích, žít v ústavech a umírat za plentou. Každý má totiž právo čerpat bezplatně zdravotní péči, i když se rozhodne stonat nebo zemřít doma. Stát je povinen vytvořit podmínky, které to umožňují,

v tom ale dlouhodobě selhává. Domácí zdravotní péče přitom činí necelé jedno procento z celkových výdajů na zdravotnictví. Nyní je tedy řada na státu, aby zajistil zvýšení dosavadních úhrad o 40 %, což zaručí, že my, poskytovatelé péče, neponeseme náklady na poskytování domácí zdravotní péče za zdravotní pojiš-

ťovny, a aby do budoucna vyčlenil dostatečné finanční prostředky na úhradu hrazené domácí péče.

**Simona Juračková,
Charita ČR**

Návrh ministerstva financí může ohrozit chod azylových domů či krizové pomoci

Ministerstvo financí přišlo v polovině srpna s návrhem změny financování sociálních projektů z Evropského sociálního fondu. Pokud projde, může způsobit velké problémy poskytovatelům preventivních sociálních služeb – například azylových domů, krizových či nízkoprahových center. Změna financování se může dotknout už období 2021 až 2027.

Dvě hlavní navrhované změny, které spolu s dalšími nevládními organizacemi působícími v oblasti sociálních služeb kritizujeme, je snaha o snížení dotací ze současných 100 % a změna způsobu jejich vyplacení. Namísto současného průběžného financování se ministerstvo snaží prosadit proplácení celé částky až zpětně. Co je však logické a vhodné u komerčních subjektů, může neziskovou oblast a jí poskytované sociální služby nenávratně poškodit. U současného způsobu „ex ante“ jsou poskytovatelům sociálních služeb peníze na předem schválené projekty poskytnuty před jejich provedením a organizace poté dokládají detailní využití těchto prostředků. Využití kontroluje ministerstvo, případně i nezávislý audit. Organizace se navíc o projekty ucházejí ve veřejných soutěžích podle jasných pravidel.

Navržená změna na systém financování „ex post“ je problematická. Proč? Cílem neziskových organizací není zisk, ale pomoc s řešením složité situace či problému, ve kterém se ocitli někteří lidé. Tuto službu si stát u těchto organizací objednává, protože je to pro stát, kraje a obce výhodné. Neziskovky zisk nevytvářejí a nemají tedy z čeho další projekty předfinancovat.

Návrhem ministerstvo financí vlastně říká: Dělejte si svoje, pomáhejte, poskytněte potřebné služby, ale za peníze, které si sami někde předem získáte. Veškerou počáteční režii, nákup materiálu, průběžné placení lidí si uhradíte sami. A teprve poté vám budou, možná, náklady proplaceny. Situace je však trochu jiná:

je to právě povinnost státu sociální služby svým potřebným občanům zajistit.

„Zachování ex-ante plateb a 100 % výše dotací v neinvestičních aktivitách ESF pro neziskový sektor je zcela nezbytné. Bez těchto podmínek nebudou moci neziskové organizace poskytovat řadu svých služeb zejména v sociální oblasti vůbec, jiné jen velmi obtížně. Jedná se přitom o služby sociální prevence, mezi něž patří například azylové domy, nízkoprahová centra, krizová a intervenční centra nebo terénní programy,“ uvádí Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Více o tématu najdete v komentáři ze serveru Svetneziskovek.cz, kterému jsme poskytli vyjádření.

**Charita Česká republika
Foto ilustrační: Jakub Žák**

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Hranice

Charita Hranice slaví dvacáté narozeniny

Hranice - Profesionální Charita Hranice před dvaceti lety vznikla transformací z dobrovolnické Charity, která provozovala Charitní šatník. První službou, kterou začaly zdravotní sestry pod vedením paní ředitelky Veroniky Polusové poskytovat, byla Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba. V počátcích činnosti to bylo pět zaměstnanců. Charitní pečovatelská služba se oddělila od zdravotní služby – přibýly pečovatelky. Dva roky Charita Hranice provozovala Stacionář svatého Jiří pro seniory, který se transformoval na Osobní asistenci. V roce 2005 vzniklo Denní centrum Archa – ambulantní služba pro lidi s kombinovaným postižením a v roce 2007 Nízkoprahovka Fénix –

preventivní ambulantní služba pro děti a mládež s klubovny v Hranicích a Potštátu. V roce 2009 došlo ke spojení s Oblastní charitou Lipník nad Bečvou. V Lipníku Charita Hranice poskytuje Domácí zdravotní péči, Charitní pečovatelskou službu a klubovnu Nízkoprahovky Fénix. Rozjíždí se zde poskytování Osobní asistence. Charita Hranice v současnosti provozuje jednu zdravotní a pět registrovaných sociálních služeb, má 55 zaměstnanců a 10 dlouhodobých dobrovolníků, ročně poskytuje služby více než 600 klientům.

Anna K. zazpívala k výročí Charitě Hranice

Skvělá atmosféra vládla ve čtvrtek 22. srpna v areálu Staré střelnice, kde Charita Hranice slavila dvacet let svého působení. Celá akce začala již v 17 hodin a po celou dobu byly připraveny aktivity pro děti i dospělé - tvořivé dílničky Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Fénix. Díky výstavě s názvem „Charita Hranice - 20 let s vámi“ se návštěvníci seznámili s fotografiemi a texty dokumentujícími celou historii působení organizace. Malí i velcí návštěvníci měli možnost si vyrobit upomínkový předmět, zakoupit si některý z výrobků klientů Denního centra Archa nebo uživatelů Nízkoprahovky Fénix. Charitní zdravotní sestřičky zájemcům ochotně změřily krevní tlak a glykémii. Návštěvníci měli možnost připojit svůj podpis k petici za záchranu domácí zdravotní péče Doma je doma. Od 18 hodin Charitě k narozeninám hrála známá hranická skupina Gentleman's Club. Hlavním hostem večera byla jedna z nejpopulárnějších českých zpěvaček Anna K., která roztančila návštěvníky zpěvem svých největších hitů. V závěru koncertu Anna K. popřála Charitě Hranice do dalších let.

Součástí benefiční akce byla také prezentace Dobrovolného sdružení stomiků České Ilco a prezentace firmy GardenTechnik ŠOBORA s.r.o. - oficiálního distributora elektrických vozíků pro seniory a lidi se zdravotním omezením.

Cílem benefičního koncertu bylo setkání s veřejností a představení celého rozsahu činnosti Charity Hranice. Součástí akce bylo poděkování všem zaměstnancům za jejich obětavou práci a zástupcům měst Hranice a Lipníku nad Bečvou za dlouholetou podporu činnosti Charity Hranice.

*Radka Andryšková,
Charita Hranice*

Výstava v Galerii M + M: fotografie, kvízy a vtipy, ručně vyráběné věcičky, co vše je třeba k pomoci lidem v nouzi...

Hranice - V srdečné atmosféře za přítomnosti více než 50 hostů se uskutečnilo jedno letní odpoledne v Galerii M + M. Ovládla ji vernisáž výstavy „Charita Hranice - 20 let s vámi“.

Hostitelka paní Musilová přivítala všechny přítomné v prostorách výstavní galerie. Přítomné vítal i ředitel hranické Charity Jan Hegar, který pak požádal Veroniku Polusovou, aby zavzpomínala na počátky Charity Hranice. Dobrovolná Charita vznikla v Hranicích již v roce 1992 – dobrovolnice Na Náspech provozovaly Charitní šatník. Charita Hranice zahájila své profesionální působení v srpnu 1999 v kanceláři v prostorách hranické fary, právě pod vedením ředitelky paní Polusové. Po půl roce se pečovatelky a zdravotní sestry přestěhovaly do suterénu budovy na Purgešově ulici. Začátky nebyly jednoduché, Charita Hranice začala působit v provizorních podmínkách, bez finančního zajištění. Bez pevné víry a velké dávky nadšení by Charita Hranice nevznikla.

Také Nad'a Vrbíková zavzpomínala na rok 2004, kdy se svými kolegyňami zakládaly oblastní Charitu v Lipníku nad Bečvou. Lipen-

ská Charita provozovala Charitní ošetřovatelskou a pečovatelskou službu a v roce 2009 se z rozhodnutí otce arcibiskupa Jana Graubnera stala součástí Charity Hranice. Po poděkování pana ředitele přítomné pozdravil hranický místostarosta Vladimír Juračka, který zdůraznil potřebu charitních služeb pro obyvatele města.

Pohádka a služby Charity v hlavní roli

Po slavnostním přípitku malé i velké diváky pobavilo loutkové divadlo Tilia. Děti vtáhla do děje pohádka o princezně, kterou před drakem zachraňoval udatný princ Rupert. Poté si děti mohly vyzkoušet kostýmy králů, vyrobit si vlastní papírovou korunu, vybrat outfit pro skutečnou i papírovou panenku.

Výstava v Galerii M + M trvala do pátku 6. září a co jste tam mohli vidět?

Jádrem tvořila fotografická výstava „Charita Hranice – 20 let s vámi“, která zachycovala proměny Charity Hranice v uplynulých letech. Představila i jednotlivé služby – Denní centrum Archa vystavilo ateliérové fotografie svých klientů a také jejich výrobky a obrazy, Domáci zdravotní péče představila vybavení zdravotních sester, se kterým vyjíždějí do terénu, Osobní asistence pomůcky pro aktivizaci klientů, s nimiž pracují naše osobní asistentky, uživatelé Nízkoprahovky Fénix představili své výrobky. Velký prostor patřil charitním dobrovolníkům – Tříkrálové sbírce, Charitnímu šatníku a pletáčkám, které pletou obvazy pro malomocné.

Zájemci si prohlédli i vybavení pracovníka, který pomáhá při mimořádných událostech. Výstavu zpestřily kvíz pro návštěvníky a vtipy s charitní tematikou, jejichž autorem je Kamil Král. Největším exponátem výstavy bylo elektrokolo, které používají k dopravě ke klientům osobní asistentky, naopak nejmenší vystavenou

věcí byla jehla, kterou používají zdravotní sestry u svých pacientů k odběru krve.

*Radka Andrášková,
Charita Hranice*

Charita Moravská Třebová

Září v Moravské Třebové „rozsvítily“ oslavy Dnů Charity

Moravská Třebová – Dny Charity se konají ve dnech kolem svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), patrona všech charitních zařízení. Charita Moravská Třebová během nich pořádá společenské a kulturní akce pro veřejnost, při kterých současně představuje svoji činnost. Letošním nosným tématem byla péče o duševní zdraví a zapojení se do Týdnů duševního zdraví. Pravidelnou součástí oslav jsou také Dny otevřených dveří a Zahradní slavnost v budově v ulici Svitavská v Moravské Třebové. Smyslem těchto akcí je ukázat, že jsme blízko lidem a pomáháme v místech, kde nás potřebují. Na všechny akce je vstup ZDARMA.

22. 9. 16:30 – 19:00

Bylo jednou jedno město bláznů

(kinosál, muzeum Moravská Třebová)

Promítání dvoudílného životopisného filmu italské televize z roku 2010 věnovaného Francu Basagliovi. Prostřednictvím příběhů několika pacientů i členů personálu plasticky a hluboce popisuje deinstitucionalizační změny, které proběhly v psychiatrických léčebnách v Gorizii a v Terstu v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století.

23. 9. – 25. 9.

Výstava Cirkus Paciento

(Františkánský klášter - kaple sv. Petra, Svitavská 6/5, Moravská Třebová)

Výstava fotografií přiblížila činnost Cirkusu Paciento jakožto motivačního a aktivizačního programu pro pacienty psychiatrických léčeben, případně psychiatrických oddělení nemocnic. Projekt pořádaly společnosti Ledovec a Zdravotní klaun.

23. 9. 16:30

Beseda „O duševním zdraví NA ROVINU“ (Laskavárna, Svitavská 6/5, Moravská Třebová)

Beseda pro veřejnost na téma „O duševním zdraví NA ROVINU“, která bude vedena Mgr. et Mgr. Martinem Fojtíčkem, regionálním konzultantem reformy psychiatrie pro Plzeňský kraj.

Kolik lidí v České republice má vlastní zkušenost s duševním onemocněním? Proč se za duševní onemocnění tak často stydíme? Jak se pozná, že už jsme se zbláznili? Jak se reformou psychiatrie změní systém péče o duševní zdraví? To všechno jsou otázky, na které jste dostali odpověď.

24. 9. 9:00

Den otevřených dveří (Charita Moravská Třebová, Svitavská 44)

V Charitě jsme vám přiblížili naši práci i prostředí, ve kterém poskytujeme služby klientům. Připravili jsme pro vás různé soutěže, mnoho zábavy, dětské tvořivé dílny, skákací hrad a skvělé občerstvení!

24. 9. 15:00

Zahradní slavnost (Charita Moravská Třebová, Svitavská 44)

Dny Charity jsme oslavili v Moravské Třebové i Zahradní slavností. Program: Mažoretky Střípky, Mažoretky Poupata, hudební skupina Domino. Během akce bylo možné zakoupit si výrobky ze sociálně terapeutických dílen a podpořit tak činnost Charity Moravská Třebová. Zdarma se podávala gulášová polévka s chlebem.

Bližší informace o celkové činnosti Charity najdete na: www.mtrebova.charita.cz nebo www.facebook.com/charita.trebova, či osobně na adrese Charity, Svitavská 655/44 Moravská Třebová.

*Petr Matoušek,
personalista a fundraiser,
Charita Moravská Třebová*

Charita Nový Hrozenkov

Na sklonku června jsme načerpali sílu na mši svaté v Lušové

Lušová – Poslední červnová středa patřila již trochu tradičně bohoslužbě u kapličky v Lušové. Zavítali na ni nejen klienti hrozenkovské Charity, ale také veřejnost.

Mše svatá v Lušové se konala přímo pod malebně zabarveným nebem u kapličky, která je krajovou malbou a sochou Panny Marie nepřehlédnutelná. Místo, kde kaplička stojí, a k tomu valašská krajina, přímo vybízí k zastavení, zapřemýšlení a vzpomínkám.

Páter Ján Rušin, v jehož halenkovské farnosti se kaplička nachází, začal sloužit s desátou hodinou dopoledne mši svatou. Sešli se na ní klienti Charity z denního stacionáře, Domečku v Novém Hrozenkově, charitní zaměstnanci, ale také místní farníci. Bohoslužbu emotivně podbarvoval zpěv ptáků, šumění potoka, sluneční paprsky, modlitba přítomných a tóny svatých písní.

Po skončení obřadu byl prostor na posezení, popovídání a ochutnání dobrot, které za účelem mše svaté v přírodě připravili pracovníci Charity.

*Věra Chovanečková,
Charita Nový Hrozenkov*

Bylo nám dobře aneb pár slovíček o příjemném setkání

Nový Hrozenkov, Zděchov – Na sklonku měsíce června se uskutečnilo již tradiční setkání seniorů, které pro své klienty uspořádala Charita Nový Hrozenkov. Přijít mohl kdokoliv, kdo je věkem starší, ale i mlád. Místem setkání, dobré nálady, milého slova, usměvavých tváří, vzpomínek či historek byl zděchovský kostelík a fara.

Druhé letošní setkání bylo naplánované na poslední červnovou středu (tj. 26. června 2019) na půl čtvrtou hodinu odpoledne. Nějaký čas před tím už pečovatelské pomáhaly seniorům žijícím na různých místech hornatého Hornovsacka nasednout do charitních aut a odvážely je směrem Zděchov za příjemnými zážitky a bohoslužbou. „Ve zděchovském kostele nás přivítal Páter Vlastimil Vaněk a popřál nám, aby nám tady bylo dobře a mile. Mohli jsme se tak plně ztotožnit s biblickým citátem, který je v kostele na vítězném oblouku – Pane dobře je nám zde,“ vypráví pastorační asistentka Marie Fedorová. A dodává: „Páter Vaněk nás všechny povzbudil svou promluvou při mši svaté. Velmi působivé bylo také vyprávění jáhna Karla Kocourka o historii kostelíka.“

Jáhen Karel Kocourek pomohl s přípravou pohoštění, které bylo připraveno pro všechny účastníky červnového setkání na místní faře. A nebylo zanedbatelné. Seniorů se sešlo na tři desítky a povídat bylo opravdu o čem. Vzpomínky na to, jak se kdysi žilo, jaký život lidé a děti měli, mají přece své kouzlo a řečeno ústy starších pamětníků jsou lepší než film.

*Iva Prejzková,
Charita Nový Hrozenkov*

Z aktivit sociální rehabilitace Lávka

Rožnov pod Radhoštěm – Poslední pátek v červnu (tj. 28. června 2019) jsme se vydali do Rožnova pod Radhoštěm, abychom navštívili příbuznou službu, a to občanské sdružení Iskérka.

Sdružení v rámci svého programu pořádalo duchovní setkání se zdejší panem farářem Pavlem Hofírkem.

Téma krátkého semináře se týkalo výroku, který pronesl Pán Ježíš: „Když tě někdo uhodí, nastav i druhou tvář.“ Je k zamyšlení, kde jsou hranice tohoto výroku, zvláště individuálně pro člověka. Hranice má každý z nás jiné. Záleží na tom, kolik jsme schopni unést. Pracovní setkání bylo velmi přínosné. „Mohli jsme si říct, co si o tématu myslíme, a jaký má každý z nás na věc pohled. Nejvíce jsme se zdrželi u otázky, kdy nastavit i druhou tvář, a kdy je už

potřeba se ozvat. Klienti naší sociální rehabilitace Lávká byli spokojeni a v některých otázkách i překvapeni,“ říkají shodně charitní pracovnice Lávká Marcela Cholevíková a Andrea Ondráčková.

**Marcela Cholevíková,
Charita Nový Hrozenkov**

Halenkovský stacionář je pro klienty malým kouskem domova

Halenkov – Vstoupíte do něj a dýchne na vás atmosféra starých časů. Doby, která je právě babičkám a dědečkům blízká. Vybavení jako ve světničce. K tomu příjemné pečovatelky, které se snaží, aby prostory byly útulné, příjemné, čisté a vyzdobené. Z kuchyňky se často line vůně kávy, upečených rohlíčků a buchet.

Dobové fotografie herců Lídy Baarové či herce Rolfa Wanky, sto let starý šicí stroj, háčkovaný ubrus, zrenovovaný nábytek, krásné sezónní dekorace, a pokud to jde, čerstvé květiny ze zahrady hned při vstupu do budovy. Venku zahradní altán, kde se dá posedět a sportovní prvky na procvičení těla. To je jen ve stručnosti pár vět o stacionáři s příznačným jménem Slunečnice.

„Když se bavím s vedoucími jiných stacionářů a chci ten halenkovský nějak popsat či vymezit, můžu klidně říci, že do našich specifík patří časté výlety či jiné aktivity venku. A je to tak správně,“ vysvětluje činnost zařízení jeho vedoucí Vojtěch Petroš.

Aktivít není málo. Každý den se dělá něco jiného. Vždy na daný měsíc je vytvořen zvláštní plán, do kterého se mohou klienti stacionáře zapojit. „Často se jdeme s klienty projít kousek po Halenkově, nedávno jsme společně vyrazili na Kohůtku. Na ranči v Karolince jsme si prohlédli koně, hříbátka i jiná zvířata, třeba právě vylíhlé kuřátko,“ pokračuje ve vyprávění Vojtěch Petroš, který je současně sociálním pracovníkem pro stacionář.

Klienti se mohou také zúčastnit pravidelných bohoslužeb, konaných v Novém Hrozenkově nebo v letních měsících u kapličky v Lušové. „Na sklonku června nás navštívili žáci z halenkovské základní školy a canisterapeutický pes. Program se samozřejmě snažíme přizpůsobit i horkým letním teplotám. A když je horko úmorné, že nemá cenu jít ven, je možné si ochladit nohy v ma-

sážní koupeli s mořskou solí,“ dodává na závěr s úsměvem na tváři vedoucí stacionáře.

V srpnu v Denním stacionáři Slunečnice pro své chráněnce plánují výlety do vsetínského parku a Velkých Karlovic. V plánu je také venkovní cvičení, procházky, vaření regionálních či exotických jídel, rukodělné činnosti a na sklonku měsíce grilování na charitní zahradě. Své nezastupitelné místo ve stacionáři má pastorační asistentka, která je klientům nablízku milým slovem či modlitbou.

**Vojtěch Petroš,
Charita Nový Hrozenkov**

Charita začala s rozsáhlou rekonstrukcí jedné ze svých budov v Novém Hrozenkově

Nový Hrozenkov – Do nového střediska se v lednu příštího roku přestěhuje část služeb hrozenkovské Charity. Opravený dům má ale především přinést komfortnější zázemí pro terénní pracovníky.

Na začátku července letošního roku začala Charita Nový Hrozenkov s přestavbou budovy v Novém Hrozenkově. Zrekonstruovaný dům by měl od příštího roku sloužit jako kvalitnější zázemí pro pečovatelky. Souběžně se do domu nastěhuje veškerá administrativa a některé služby. „Před třemi lety, v roce 2016, jsme budovu zakoupili s pomocí půjčky od Arcibiskupství olomouckého. Vzhledem k navýšenému počtu pracovníků jsme potřebovali jedno místo, do kterého se soustředí převážná část služeb a také administrativa,“ vysvětluje situaci ředitelka Charity Nový Hrozenkov Danuše Martinková. Na podzim téhož roku byl podán projekt na Evropskou unii a čekalo se, zda dojde k jeho schválení. „S většími komplikacemi se podařilo projekt obhájit až počátkem letošního roku. Bylo

vyhlášeno výběrové řízení a od první dekády července se začalo se samotnou realizací stavební zakázky,“ dodává ředitelka Charity. S koncem roku by měly být dokončeny veškeré stavební práce. Do nové budovy v Novém Hrozenkově se tak začátkem příštího roku přestěhují terénní charitní služby, které v současnosti sídlí v pronajatých prostorech v Karolince, a všechna administrativa spadající pod hrozenkovskou Charitu. Stacionář v Halenkově a Domeček v Novém Hrozenkově budou dále poskytovat služby na stejných

místech.

Nutná finanční spoluúčast na projektu je zajištěna významným dárcem, s kterým má Charita uzavřenou víceletou smlouvu o financování. Jedná se o Lesy augustiniánského opatství. Z dalších firem přispěly Charitě společnosti Austin Detonator a Kayaku Safety Systems Europe.

Charita Nový Hrozenkov

Den Charity 2019 se blíží. Srdečně vás zveme...

Nový Hrozenkov, Halenkov – Česká biskupská konference na svém jednášedesátém plenárním zasedání před jedenácti lety oficiálně vyhlásila den 27. září, kdy církev slaví památku svatého Vincence z Paula, jako Den Charity.

V tento den Charita pořádá po celé České republice společné aktivity, na kterých více informuje veřejnost o své činnosti. Například prostřednictvím dne otevřených dveří ve svých zařízeních, koncerty, výstavami, soutěžemi atd.

Charita Nový Hrozenkov se i v letošním roce k tradici připojí a bude slavit Den Charity. Své dveře veřejnosti otevře v pátek 27. září 2019 v deset hodin dopoledne ve střediscích v Novém Hrozenkově a v Halenkově. Připraven bude zajímavý interaktivní program ve vnitřních i venkovních prostorách. Každý, kdo

přijde, bude mít možnost nahlédnout „pod pokličku“ práce charitních zaměstnanců, vyzkoušet si některé kompenzační a rehabilitační pomůcky, zúčastnit se soutěže o jablečný štrúdl, prohlédnout si denní stacionář, dům s pečovatelskou službou nebo například kancelář sociálního pracovníka. Představí se také charitní sociální autobus a minibus, který poskytuje dopravu špatně se pohybujícím lidem.

Pro každého, kdo do hrozenkovské Charity zavítá, to bude taková malá exkurze do oblasti sociální práce. Přijít může opravdu kdokoliv včetně rodin s dětmi a tříd ze základních či středních škol.

**Lenka Vráželová,
Charita Nový Hrozenkov**

Pozdrav od Lucie Bílé našim charitním vílám

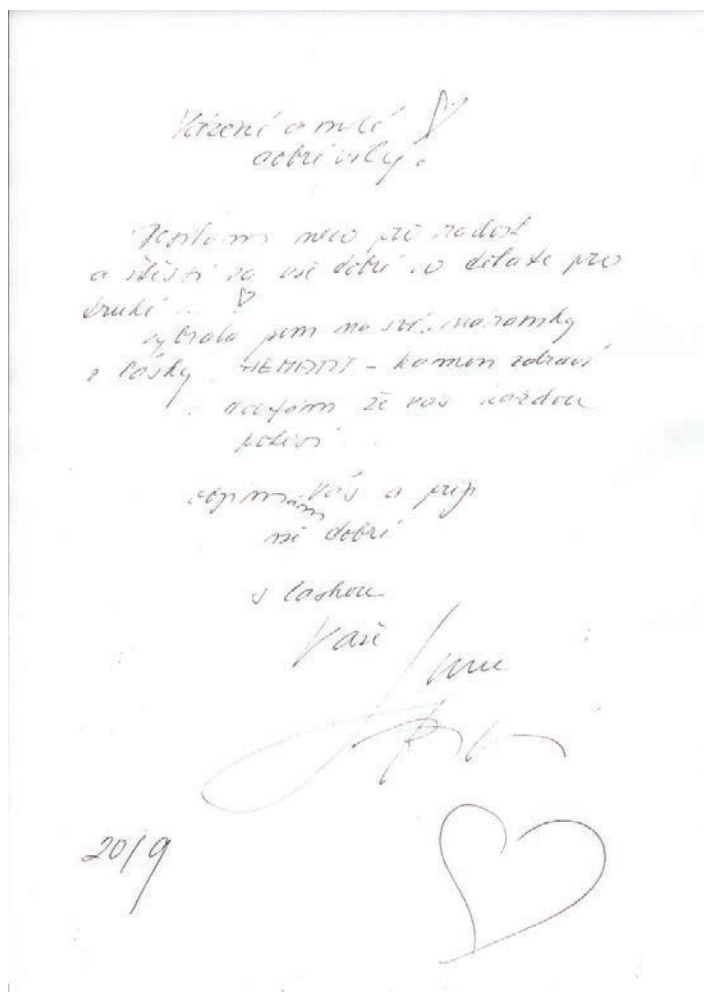
Nový Hrozenkov – Začátkem léta letošního roku k nám na Charitu Nový Hrozenkov přišel milý dopis od přední české zpěvačky Lucie Bílé. Součástí psaní byly také dárečky pro charitní pečovatelky.

Citujeme z dopisu:

Vážené a milé dobré víly! Posílám něco pro radost a štěstí za vše dobré, co děláte pro druhé! Vybrala jsem na své náramky z lásky Hematit, kámen zdraví a doufám, že vás každou potěší. Objímám vás a přeji vše dobré. S láskou vaše Lucie Bílá.

Malá pozornost od Lucie udělala našim „charitním vílám“ v červených autech“ obrovskou radost. Dopis přikládáme. Stejně tak fotografii, na které je vidět, jak náramky sluší a těší. Moc děkujeme!

**Ludmila Brousilová,
Charita Nový Hrozenkov**

Charita Olomouc

Návštěvníci Dnů lidí dobré vůle na Velehradě podpořili díky Nadaci ČEZ Hospicovou péči Caritas

Velehrad – Usednout na Oranžové kolo Nadace ČEZ a napnout veškeré síly na pomoc potřebným neváhali ani na okamžik účastníci Dnů lidí dobré vůle na Velehradě ve čtvrtek 4. července 2019 v rámci programu Mladí fandí Velehradu. Vynaloženou energii tak proměnili na finanční částku 52 275 korun pro Hospicovou péči Caritas. Charita Olomouc děkuje všem lidem dobré vůle, kteří díky svému nadšení přispěli na tolik potřebnou zdravotní službu.

Charitativní šlapání na Oranžových kolech zapojuje díky Nadaci ČEZ do pomoci potřebným veřejnost. Každý, kdo projevil zájem, dostal příležitost usednout do sedla a vlastní fyzickou námahou přispět na dobrou věc. „Překvapil mě ohromný zájem účastníků, zejména dětí. Děti fandily rodičům a rodiče dětem. Zapojily se celé rodiny a bylo vidět, že si to společně užívají. Díky jejich úsilí obdržela naše služba domácí hospicové péče přes padesát tisíc korun,“ sdělila sestra Leona Martinková, vedoucí Střediska zdravotních služeb Charity Olomouc.

Symbolický šek předal zástupcům Charity Olomouc v sobotu večer na hlavním pódiu Jan Husák, člen správní rady. „Dovolte mi poděkovat za Nadaci ČEZ každému, kdo dnes věnoval svůj čas a sílu na podporu dobré věci. Těší mě, že vám naše činnost dává smysl,“ pronesl na hlavním pódiu Jan Husák. Hospicová péče Caritas zajišťuje specializovanou mobilní hospicovou péči o umírající v jejich domácím prostředí. Je oporou jak pro pacienta, tak pečující rodinu. „Vysportovanou částku použije Charita Olomouc pro rozvoj paliativní péče na území Olomouckého kraje, především k nákupu drobného zdravotnického vybavení,“ přibližuje odborná garantka paliativní péče, lékařka Martina Kirchnerová.

Celá akce probíhala od 16 do 19 hodin, každý účastník šlapal minutu. „Oranžová kola mají nastavitelnou obtížnost od 1 do 8, od níž se odvíjí i výše částky,“ vysvětlila Leona Martinková a dodala: „Poslední jízdu jsem jela já, a protože jsem nasedla na kolo jako poslední z účastníků po jednom sportovci, zůstala mi nastavená nejvyšší obtížnost. Měla jsem co dělat, ale všichni mě nadšeně povzbuzovali až do poslední vteřiny.“

Smyslem Hospicové péče Caritas je umožnit pacientovi prožít závěrečnou etapu svého života důstojně a s láskou mezi svými blízkými. Službu poskytuje Charita Olomouc ve spolupráci s dalšími Charitami v Olomouckém kraji.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Na půdě Charity Olomouc se nad problematikou bezdomovectví sešli hejtman, primátor a arcibiskup

Olomoucký kraj – Zástupci krajských a městských institucí se potkali v historicky unikátním složení u kulatého stolu, aby zmapovali dosavadní situaci a hledali nové možnosti řešení negativního dopadu bezdomovectví. Po ukončení jednání odpovídali na dotazy novinářů a zástupců médií olomouckého regionu.

Charita Olomouc spolupracuje už od podzimu s městem na hledání nových způsobů řešení v oblasti bezdomovectví na Olomoucku. „Nebráníme se žádným novým flexibilním řešením, jako je například projekt komunitní farmy s podporou pana primátora a dlouhodobě s podporou otce arcibiskupa. Co nás však trápí, je zázemí, kde často narážíme na řešení těch nejzákladnějších věcí, jako je možnost vykonání tělesných potřeb a hygieny pro lidi bez domova,“ přiblížil ředitel Charity Olomouc Petr Prinz.

Arcibiskup Jan Graubner zmínil, že pomoc lidem bez domova má několik stupňů, které je třeba rozlišit. Jednou věcí je nechat někoho přespat, druhou věcí je pomoci těm, kteří ztratili pracovní návyky, smysl života, sociální vztahy, což se už nedá uskutečnit jen na úrovni typu běžných sociálních služeb: „Už zkraje jsme uvažovali o tom, že je potřebné vybudovat nějaké společné pracoviště pro lidi bez domova, jenže za ty roky k tomu nedošlo, protože nebyly vhodné podmínky,“ uvedl Jan Graubner.

Hejtman Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk poděkoval Charitě Olomouc za její práci a mimo jiné zmínil, že Charita poskytuje významnou paliativní péči a je pro Olomoucký kraj významným partnerem: „Chtěl bych, aby řešení problematiky bezdomovectví bylo koncepční nejen pro Olomouc, ale i pro celý kraj, to znamená ve všech městech, kde se lidé bez domova objevují. Není to jednoduchá cesta, ale budeme hledat prostředky, jak problém společně vyřešit. Určitě budu apelovat na starosty měst Olomouckého kraje, aby hledali cestu, jak lidem bez domova pomoci. Jsme připraveni tuto situaci řešit, zároveň je však třeba říci, že se nenašel ještě nikdo na úrovni kraje, republiky, Evropy, možná ne-li světa, kdo by tu problematiku úspěšně vyřešil, a ani my si neděláme ilu-

ze, že všechno vyřešíme.“ Primátor Miroslav Žbánek se problematice věnoval už ve volebním období a intenzivně pokračuje po nástupu do funkce: „Přál bych si, aby Olomouc byla tak jako v minulosti v řadě charitativních projektů národním lídrem, aby se na jedné straně inspirovala dobrou praxí z jiných měst a na straně druhé abychom my sami přicházeli s řešeními, které se dají aplikovat možná nejdříve na úrovni kraje.“ Primátor neopomněl zmínit, že díky Charitě mají lidé s nejrůznějšími problémy - a to od sociálních, psychických až po zdravotní - nejen možnost vykonat hygienu, ale obdržet i potřebnou zdravotní péči včetně možnosti zbavit se parazitů a vrátit se tak zpět na ulici ve stavu, kdy nebudou šířit parazitární a epidemiologické choroby. „Doporučuji všem lidem, kteří vnímají čistě tu negativní stránku bezdomovectví, aby se blíž seznámili s tím, jakou práci tady Charita vykonává. Jako město budeme hledat způsoby jak tuto činnost pomoci Charitě zajistit,“ dodal závěrem Miroslav Žbánek.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Zaostřeno na bezdomovectví v Olomouci

Negativní projevy bezdomovectví v ulicích jsou jen špičkou ledovce

Skutečné jádro problému bezdomovectví leží podle ředitele Charity Olomouc Petra Prinze mnohem hlouběji, než jak vnímá veřejnost. „Veřejnost většinou ztotožňuje lidi bez domova s některou skupinkou nevhodně se chovajících lidí působících veřejné pohoršení či dopouštějících se přestupků, jako je například znečišťování veřejného prostranství či obtěžování kolemjdoucích. To je ale zjednodušený pohled, protože to, co je vidět v ulicích, v centru města, je ve skutečnosti pouze špičkou ledovce,“ vysvětluje Petr Prinz.

Alexandr Dvořák, vedoucí střediska Samaritán doplňuje, že tato skutečnost se dá opřít o čísla: „Pokud bychom vyčíslili, kolik lidí bez domova chovajících se společensky nepřijatelným způsobem veřejnost sleduje, došli bychom k číslu 50 – 60 lidí pohybujících na trase od centra po nádraží.“ Jde tak pouze o 5 procent z celkového fyzického počtu 1 000 lidí, kteří za 1 rok navštíví nízkoprahové denní centrum.

Charita jako nástroj pro prevenci a motivování lidí ke změnám
Středisko Samaritán se věnuje širokému spektru lidí bez zázemí využívajících služby od nízkoprahového denního centra, terénní služby, noclehárnu, azylový dům až po sociální bydlení, což dokresluje celou škálu Charitou poskytovaných služeb se zaměřením na prevenci bezdomovectví. „Stále hledáme východiska, která by měla dopad na řešení této problematiky a přinesla kýžený efekt. Pokud bychom to po celou dobu už v minulosti nedělali, Olomouc by v dnešní době pocítila bezdomovectví jako mnohem palčivější problém,“ sdělil ředitel Charity Olomouc.

Ordinace pro lidi v nouzi ošetří za rok stovku lidí s parazitárními onemocněními

Provoz ordinace praktického lékaře pro lidi bez domova je nejen účinnou prevencí pro společnost, ale výrazně přispívá i k šetření finančních prostředků, především urgentu Fakultní nemocnice Olomouc, léčeben a ordinací praktických lékařů. Jen za první polovinu roku 2019 proběhl v ordinaci pro lidi v nouzi 91x boj s parazity (odvšivení, svrab), to znamená do konce roku cca 200x. Za první polovinu roku 2019 proběhly 576x převazy většinou chronických problémů dolních končetin – bérkové vředy, omrzliny aj. V roce 2018 využívalo služby ordinace 547 fyzických osob, celkem proběhlo 3 950 ošetření. K poslednímu červenci je v ordinaci registrováno 580 fyzických osob. „Město nás podporuje finančně, bez jeho podpory bychom ordinaci nemohli provozovat,“ doplňuje Alexandr Dvořák.

Pro Charitu je velkým problémem, když má situaci řešit v současných pro neziskovou organizaci ne právě příznivých podmínkách. Z toho důvodu vítá každou snahu o pozitivní posun v této oblasti. „Když chybí zdroje, tak je to těžké. Vážíme si podpory města a kraje, které hledají způsoby, jak tyto služby nastavit tak, aby byl nežádoucí dopad na veřejnost minimální. Jsme ochotni se s městem pustit do nových aktivit a hledat pracovní zapojení pro klienty našich služeb, protože smysluplná práce není pro lidi bez domova trestem, ale naopak náplní, která jim vrací důstojnost,“ uzavírá ředitel Charity Olomouc Petr Prinz.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Smysluplná práce vrací lidem bez domova důstojnost

Olomouc – Lidé bez domova se často nemohou z různých důvodů uplatnit na trhu práce. Charita se snaží tyto bariéry překonat, podle možností poskytuje klientům různé formy uplatnění. Pracovníci střediska Samaritán začali hledat nové cesty příležitosti, které by lidem bez domova pomohly odrazit se ode dna. Díky nabídce Technických služeb města Olomouc získala Charita pro své klienty zakázku v podobě úklidu a čištění olomouckých ulic. Na tento pilotní projekt naváže pracemi v lese ve spolupráci

s Metropolitní kapitulou u svatého Václava v Olomouci. Zásadní zlom nastal na jaře, kdy Charita obdržela nabídku od metropolitní kapituly sbírat a pálit v lese klesti. „Pálilo se na kupkách pod dohledem, bylo to namáhavé a trvalo to déle, než jsme čekali. Uvědomili jsme si, že vzhledem k náročnosti lidé mohli jít od toho pryč, ale řekli nám, že to chtějí dodělat, protože to dělají s námi a pro nás. To bylo důležitým sdělením. Tam se nám ukázalo, že lidé mají zájem, že jsou zvyklí pracovat,“ sděluje Jan Buka, zástupce vedoucího

střediska Samaritán. Charita nabízí lidem bez domova různé formy uplatnění, od aktivizace v rámci sociálních služeb přes dohody o provedení práce až po pracovní poměry. Už v minulosti se Charitě povedlo dát pracovní příležitost klientům, kteří nyní pracují jako kuchaři v kuchyni nízkoprahového centra nebo jako závozníci či provozní v prodejně u Samaritána. Pan Ladislav Křížan začínal před lety v kuchyni jako rehabilitant, z toho pak přešel na dotované místo. Následně mu Charita nabídla návaznost v podobě hlavního pracovního poměru. „Těchto případů však bylo minimum, protože kuchyň je už plná, závozníka máme, a dál jsme neměli lidem co nabídnout,“ přibližuje Jan Buka. Tato situace by se nyní měla s nabídkou dalších navazujících možností pro klienty střediska Samaritán změnit.

Pilotní projekt přinese prospěch nejen klientům, ale i městu

Na olomoucké radnici vznikla před časem pracovní skupina za účelem řešení problematiky bezdomovectví v olomouckém regionu. „Za účasti zástupců města, městské i státní policie, dopravního podniku, technických služeb padala různá témata a jedno z těch témat bylo, že lidé bez domova chtějí pracovat a my víme o lidech, kteří toho jsou schopni a chtějí, jen jim nemáme co nabídnout. Město nás v tomto podpořilo,“ uvedl Jan Buka. Charita následně obdržela od technických služeb nabídku úklidu a čištění ulic, kde probíhá základní údržba chodníků a trávníků.

Do úklidu ulic se již přihlásilo 6 lidí bez domova, kteří budou pracovat na dvě čtyřhodinové směny. Tento pilotní projekt bude trvat až do konce října. V listopadu pak Charita naváže další práci v lese, čímž klientům zajistí pokračování. V současné chvíli má Charita víc zájemců, než může v rámci úklidu či práce v lese klientům nabídnout. Podle ředitele Charity Olomouc jde o pilotní projekt, který je pro klienty nejen příležitostí znovu nastartovat pracovní tempo

a obnovit pracovní návyky, ale být svému okolí a městu přínosem. „Těší nás, že můžeme klientům do budoucna nabídnout nové příležitosti v podobě dalších navazujících prací. Kromě spolupráce s technickými službami a kapitulou se nám už rýsují další možnosti pracovních aktivit na farmách. Chceme ukázat lidem, kteří nepracují a chodí do našich služeb, že ti kdo pracují a snaží se, získávají pro sebe mnohem víc, než ti, co jen využívají našich služeb. V tomto duchu s nimi komunikujeme, oni vědí, že budou na očích a že budou takovou vlajkovou lodí naší organizace,“ dodává Petr Prinz, ředitel Charity Olomouc.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Šternberk

Bojujeme za klienty a jejich práva

Šternbersko – Na začátku roku se na naši Charitní poradnu Nedlužím obrátil pan J. se zdánlivě drobnou zakázkou, a to získat vyúčtování za společné prostory v domě, kde je nájemníkem (dodání dokladu je podmíněno vyplacením příspěvku na bydlení - §25 odst.2 zákona 117/1995 Sb. O státní sociální podpoře). Pan J. je invalidním důchodcem, měsíčně je mu vyplácen invalidní důchod ve výši 7 000 korun a do května 2019 pobíral příspěvek na bydlení ve výši 3 100 korun. Příspěvek byl klientovi odejmut z důvodu nedoložení vyúčtování za služby ve společných prostorách. Toto vyúčtování majitel nedodal již 5 let, ale vyplacení příspěvku to dříve nijak nebránilo. Z příjmu si pan J. hradí nájemné a inkaso ve výši 7 000 korun. Provedli jsme kroky k získání vyúčtování společných prostor:

- Od ledna 2019 telefonické kontaktování majitele domu s žádostí o vydání – bez reakce.
- Pan J. vyzval majitele domu dopisem (v lednu 2019) – bez reakce, na další telefony již nereagoval.
- Případ jsme předali advokátce a ta v květnu vyzvala majitele k dodání vyúčtování. Majitel vypověděl panu J. nájem bez uvedení důvodu.
- V květnu 2019 vyzval k dodání vyúčtování i Úřad práce (majitel domu si výzvu nepřevzal), Úřad práce dále nic neřešil, i když má možnosti.
- Podání žaloby „O neplatnosti výpovědi z nájmu“, soud v červnu 2019 rozhodl ve prospěch pana J. a výpověď je ne-

platná. Majitel domu se k soudu nedostavil. Na další pokusy advokátky domluvit se - nereagoval.

- V srpnu 2019 byla podána žaloba na plnění – nedodání vyúčtování – nyní v řízení.

- Probíhá komunikace s metodikou Úřadu práce, proběhlo podání žádosti o dávky příspěvku na živobytí a doplatek na bydlení a mimořádné okamžité pomoci. Vše zamítnuto. Osm měsíců hledáme jiné vhodné bydlení, bez úspěchu.

Odejmutím příspěvku na bydlení je pan J. ohrožen ztrátou bydlení. Z nízkého důchodu nezvládne hradit náklady na bydlení a o bydlení pravděpodobně přijde. Naše Charita pana J. podporuje přímou pomocí z Tříkrálové sbírky. Proplácíme část nákladů na bydlení a poskytujeme materiální pomoc. Další naše kroky povedou k předání případu veřejnému ochránci práv a Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR.

Nedokážeme se smířit s tím, že věc, kterou nemůže náš klient ovlivnit (není vlastníkem vyúčtování, tím je pouze majitel domu), ho může připravit o střechu nad hlavou. Pokud vás případ zaujal nebo jste řešili podobný, uvítáme předání dobré praxe na email naší poradny: poradna.sternberk@sternberk.charita.cz.

Bojujeme, ale možností nám moc nezbývá. Chceme tedy všem charitním pracovníkům i nám popřát šťastné konce.

*Za Charitní poradnu Nedlužím Šternberk
Dana Vrzalíková*

Charita Šumperk

Charita Šumperk

Vás srdečně zve na

Benefiční koncert

na podporu péče o umírající

Klášteřínský kostel

Zvěstování Panny Marie

pátek 27. září 2019 v 18 hodin

Vystoupí operní pěvkyně Eva Benešová
Klavírní doprovod Eva Zonová

Koncertní projekt The Best Of Opera Melodies,
ve kterém zazní ty nejkrásnější a nejznámější
operní melodie světových velikánů a duchovní písně.

Charita Uherský Brod

Dárek pro klientku přinesla malá holčička

Uherský Brod – Často k nám chodí maminky či tatínci, aby našim klientkám darovali oblečení či hračky pro jejich děti. V období pátečního svátku však na zvonek Azylového domu zazvonila maminka s dvouapůlletou holčičkou, že by rády darovaly zde ubytovaným holčičkám několik kousků oblečení a také hraček.

Dívinka držela v ruce jednu z hraček a chtěla ji osobně předat holčičce, která zde bydlí. Což nebylo zcela možné, protože musíme respektovat soukromí zde ubytovaných. Chtěli bychom touto cestou poděkovat malinké dárkyni, která se již v takovém nízkém věku dokáže podělit o své hračky.

Protože nemáme dostatek skladovacích prostor, můžeme přijmout darované věci v omezeném množství a to především, pokud je oblečení velikostně „na míru“ zde ubytovaným dětem (či maminkám).

Pomoci všech si vážíme. Děkujeme.

*Pavla Kadlčková,
sociální pracovnice,
Charita Uherský Brod*

Bánov: klienti si užili promítání i bohoslužbu

Bánov – V úterý 23. července se v Domě s chráněnými byty Bánov uskutečnilo promítání filmu o Eucharistickém zázraku. Účast klientů byla hojná, byli velmi spokojeni a promítání se jim líbilo. Následně po promítání se v kapli konala bohoslužba slova spojená s podáváním Svatého přijímání. Velké díky patří organizátorovi celé akce pastoračnímu asistentovi Františku Bílkovi, který pravidelně naše klienty navštěvuje a poskytuje jim duchovní podporu.

*Jana Mošťková,
sociální pracovnice Pečovatelské služby Bánov*

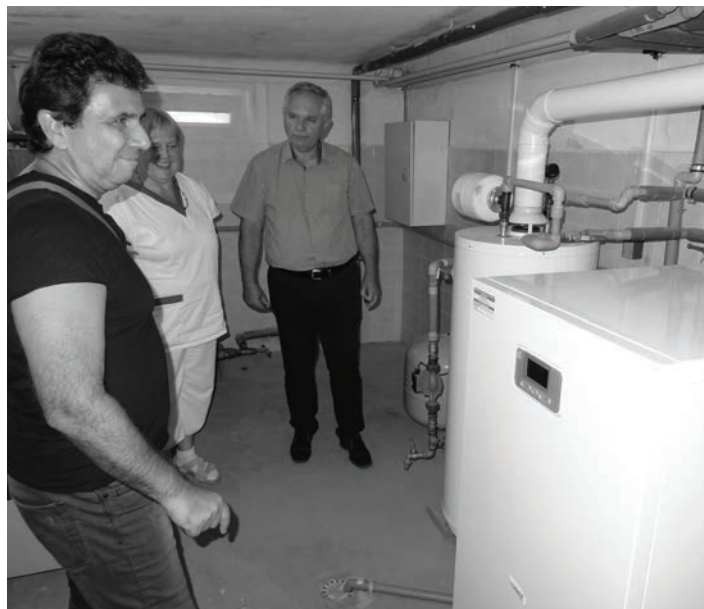
Charitní dům má nový kotel. Díky dárci z Nivnice

Nivnice – Během léta řemeslníci nainstalovali v Charitním domě Nivnice nový kotel. Stalo se tak díky vstřícnosti vedení tamní Zemědělské akciové společnosti Nivnice (dále jen ZAS), která toto potřebné zařízení pro charitní dům zakoupila. Nový kotel si ve středu 31. července přišel do charitního domu prohlédnout i ekonom společnosti ZAS Martin Moulis. Uvítali ho pracovníci nivnického zařízení a ředitel uherskobrodské Charity Petr Houšť.

Po zhlédnutí nového kotle Martin Moulis s ředitelem brodské Charity a vedoucí Charitního domu Nivnice Ludmilou Bartošovou hovořili o problémech v sociálních službách a také o tom, jak funguje nivnický charitní dům a jaké služby nabízí.

Za sponzorský dar a vstřícnost společnosti ZAS Nivnice velmi děkujeme!

*Oleg Kapinus,
Charita Uherský Brod*

Charitní dům ve Vlčnově poskytuje službu již 15 let...

Vlčnov – Čtvrtek 1. srpna 2019 patřil v Charitním domě ve Vlčnově především vzpomínkám a rekapitulaci, protože uběhlo již 15 let od zahájení provozu. Společně s bývalými i současnými představiteli obce jsme nejprve poděkovali při mši svaté v kapli Charitního domu za toto dílo. Při přátelském posezení pamětníci zavzpomínali na počátky či okolnosti vzniku stavby.

Zástupci Charity Uherský Brod se podělili o své radosti i starosti, které práce v sociálních službách přináší a informova-

li obecní zastupitele o počtu zájemců o službu. Se zájmem si vyslechli vizi obce Vlčnov v oblasti sociálních služeb. Za 15 let prošlo naším zařízením bezmála 80 klientů. Každý z nich tak přispěl svým osobitým příběhem - kamínkem do mozaiky, kterou společně vytváříme. Děkujeme všem, kteří nám v tomto pomáhají!

*Petra Kuchařová,
vedoucí Charitního domu Vlčnov*

Klienti i pracovníci Charity si užili letní promítání

Uherský Brod – Ve čtvrtek 15. srpna 2019 ve večerních hodinách se uskutečnil na dvoře Azylového domu pro matky s dětmi v tísni Uherský Brod 3. ročník letního kina. Promítání filmu *Ženy v běhu* zajistilo sdružení Smedoma ze Strání.

Občerstvení na tento večer připravila Lenka Ježková, zástupce vedoucího charitní kuchyně.

Akce se zúčastnili zaměstnanci brodské Charity a klientky Azylového domu spolu s jejich dětmi. Všichni byli spokojeni a už teď se těší na další ročník promítání.

Děkujeme panu řediteli Charity Uherský Brod Petru Houšťovi za zajištění akce a pracovníkům Azylového domu, kteří se podíleli na organizaci.

*Renata Slavíková, pracovnice v sociálních službách,
Radka Roubalíková, vedoucí,
Azylový dům pro matky s dětmi*

Setkání projektového týmu přeshraniční spolupráce pokračují

Uherský Brod – Další setkání v rámci projektu „Vzájemnou spolupráci ke zkvalitňování služeb“ operačního programu IN-

TERREG V-A SR-ČR 2014–2020 (č. projektu: 304031D115) mezi Charitou Uherský Brod a Trnavskou arcidiecézní charitou

se uskutečnilo ve čtvrtek 15. srpna 2019 na ředitelství v Uherském Brodě. Projekt podporuje Evropská unie a Evropský fond regionálního rozvoje.

Zástupci obou partnerů zde společně projednali podrobnosti programové náplně i harmonogram jednotlivých aktivit plánovaných na blízké období.

V rámci projektu přeshraniční spolupráce absolvují účastníci až do konce roku 2019 sérii vzdělávacích, kulturních, ale i společenských aktivit za účelem výměny znalostí a zkušeností.

*Jana Mackovičová,
projektový manažer*

Charita Uherské Hradiště

Domácí hospicovou péči přiblíží Týden pro mobilní hospice i Papučový den

Uherské Hradiště – Domácí hospic Antonínek Charity Uherské Hradiště se připojí k Týdnu pro mobilní hospice, který se uskuteční 7.–13. října 2019 a jehož součástí bude i Papučový den (7. října 2019).

Domácí hospice provázejí nevyлéčitelně nemocného člověka v závěru jeho života. Přinášejí do domácnosti nejen odbornou zdravotní péči, ale i pomoc a podporu v dalších oblastech, které mohou být zdrojem starostí v závěru života. Pomáhají rodině zvládnout péči o blízkého tak, aby mohli poslední chvíle jeho života strávit společně doma.

Kampaň „DOMA“ informuje a ukazuje, že DOMA to jde.

V rámci kampaně chystáme besedy, diskuse, výstavu, divadelní představení, Den otevřených dveří Domácího hospice Antonínek i benefiční koncert na jeho podporu. Spojovat je bude motiv „Doma“ a společné přemýšlení, hledání otázek i odpovědí nad současnými možnostmi i limity domácí hospicové péče.

Více informací o celorepublikových akcích najdete také na internetu pod odkazy: <https://umiratdoma.cz/a> www.papucovyden.cz

*Radek Nohál,
Charita Uherské Hradiště*

Děti z rodin v nouzi mají pastelky, fixy, sešity i obaly. Díky sbírce vyrazily do školy vybavené

Uherské Hradiště – Sbírková akce pro malé školáky je ukončena. Darovali jste více než 1 200 kusů školních pomůcek, které koncem léta putovaly k dětem školou povinným.

V měsíci srpnu jste měli možnost přispívat do sbírkového koše Charity Uherské Hradiště školními pomůckami. Ne všechny děti mají možnost vkročit do nového školního roku vybavené. Charita Uherské Hradiště spolu s obchodním domem Tesco reagovala na tuto skutečnost touto sbírkou. A jak byla úspěšná? V letošním roce jste malým školákům darovali více než 1 200 kusů školních pomůcek. Obdrželi pastelky, fixy, sešity, obaly, mazací gumy a mnoho dalšího.

Děkujeme vám za štědrost!

*Jitka Ráclavská,
Charita Uherské Hradiště*

Misie se nám blíží

Uherské Hradiště – Prázdniny se přehouply a co se před nimi zdálo být v nedohlednu, začne už za pár dní! Do naší farnosti zavítá vzácná návštěva. Otec Pat Collins je celosvětově uznávaný irský kazatel, spisovatel a kněz vincentiánského řádu. Zaměřuje se především na šíření tzv. nové evangelizace a ve svých článcích, knihách a promluvách kombinuje psychologii a náboženství.

Misie s P. Patem Collinsem dostaly podtitul **NEBOJTE SE! VYJDĚTE!** Týkají se bytostně každého z nás, pokud svůj vztah ke Kristu myslíme vážně. V každém dni misií, tedy od pondělí 30. září do čtvrtka 3. října 2019, bude mít otec Collins odpolední a večerní přednášku pro veřejnost (v 15 a 19 hodin), vždy v kostele svatého Františka Xaverského v Uherském Hradišti. V 17 hodin bude

tamtéž mše svatá a na večerní přednášku naváže program večerních chval, svědectví a rozjímání, doprovázený některou ze schol z Uherského Hradiště a okolí. Misie s Patem Collinsem vyvrcholí mší svatou v pátek 4. října, v 11 hodin u kaple svatého Rocha.

Kromě programu ve farním kostele bude otec Pat v dopoledních hodinách přednášet kněžím našeho děkanátu, charitním zaměstnancům a studentům gymnázií v Uherském Hradišti a na Velehradě. Zároveň máte možnost se během misií každé odpoledne občerstvit ve farní kavárně, kde vám ochotné farnice nabídnou kávu, něco k zakousnutí a dobré slovo.

Těšíme se na pozhnané setkání na přelomu září a října!

Za přípravný tým Radmila Mrázová

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST UHERSKÉ HRADIŠTĚ
A CHARITA UHERSKÉ HRADIŠTĚ VÁS ZVOU NA**

MISIE S P. PATEM COLLINSEM

NEBOJTE SE VYJDĚTE!

30. 9. – 4. 10. 2019

PROGRAM

PONDĚLÍ
 NALEZENÍ OSOBNÍ PRAVÉ KŘESŤANSKÉ IDENTITY
 15.00 - 16.00 PŘEDNÁŠKA
 16.00 - 17.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 17.00 MŠE SVATÁ
 18.00 - 19.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 19.00 - 19.45 PŘEDNÁŠKA
 20.00 - 21.30 ADORACE, CHVÁLÝS HUDEBNÍM
 DOPROVODEM, PŘÍMLUVNÁ
 MODLITBA, SVĚDECTVÍ

ÚTERÝ
 PODSTATNÉ POSELSTVÍ EVANGELIA
 15.00 - 16.00 PŘEDNÁŠKA
 16.00 - 17.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 17.00 MŠE SVATÁ
 18.00 - 19.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 19.00 - 19.45 PŘEDNÁŠKA
 20.00 - 21.30 ADORACE, CHVÁLÝS HUDEBNÍM
 DOPROVODEM, PŘÍMLUVNÁ
 MODLITBA, SVĚDECTVÍ

STŘEDA
 POVOLÁNÍ KEVANGELIZACI
 15.00 - 16.00 PŘEDNÁŠKA
 16.00 - 17.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 17.00 MŠE SVATÁ
 17.00 - 19.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 19.00 - 19.45 PŘEDNÁŠKA
 20.00 - 21.30 ADORACE, CHVÁLÝS HUDEBNÍM
 DOPROVODEM, PŘÍMLUVNÁ
 MODLITBA, SVĚDECTVÍ

ČTVRTEK
 INDIVIDUÁLNÍ EVANGELIZACE
 15.00 - 16.00 PŘEDNÁŠKA
 16.00 - 17.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 17.00 MŠE SVATÁ
 18.00 - 19.00 MOŽNOST SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 19.00 - 19.45 PŘEDNÁŠKA
 20.00 - 21.30 ADORACE, CHVÁLÝS HUDEBNÍM
 DOPROVODEM, PŘÍMLUVNÁ
 MODLITBA, SVĚDECTVÍ

PÁTEK
 ODVAHA EVANGELIZOVAT
 9.45 POUŤ NA ROCHUS
 ODCHOD OD FARY UH
 11.00 MŠE SVATÁ V KAPLI SV. ROCHA

**KOSTEL
SV. FRANTIŠKA
XAVERSKÉHO**

**ZVEME VÁS KAŽDÝ DEN
OD 14.00 DO KAVÁRNY NA FAŘE**

Uherské Hradiště

Srdce Slovacka

Charita Valašské Meziříčí

Co se dělo v Centru sociálně-materiální pomoci Charity Valašské Meziříčí od ledna do srpna 2019

Valašské Meziříčí – Od roku 2016 funguje ve Valašském Meziříčí Centrum sociálně-materiální pomoci, které pomáhá lidem v nouzové situaci se zajištěním potravin, hygieny, ošacení, domácího textilu a domácích potřeb. Od otevření Centra do 31. prosince 2018 využilo pomoc přes 400 osob.

Od ledna 2019 navštívilo Centrum s žádostí o pomoc 179 jednotlivých osob. Z toho bylo 100 mužů, 78 žen a 70 dětí; 33 osob bez domova, 28 rodin v krizi – tj. 104 osob, 42 osob ohrožených sociálním vyloučením. Z výše uvedených lidí celkem 104 do této doby ještě pomoc Centra sociálně-materiální pomoci nevyužilo. V červnu potřebovalo pomoc nejméně lidí za tento rok – 27 osob, zato v červenci proti tomu pomoc využilo 74 osob, tedy zatím nejvíce v tomto roce.

Abychom měli lidem v nouzi co vydávat, podílíme se na Sběrce potravin, která se koná po celé České republice. Také ale organizujeme vlastní sbírky, se kterými nám pomáhají farnosti. Díky těmto sbírkám jsme v letošním roce uložili ve skladu 1 687 kg potravin a 463 kusů hygienických potřeb. Oblečení, textil a domácí potřeby čerpáme z darů, které k nám lidé průběžně přinášejí do obchodu Kompoot.

Některé zboží čerpáme prostřednictvím Potravinové banky pro Zlínský kraj, která shromažďuje trvanlivé potraviny darované

výrobci a obchodníky. Také ale zprostředkovává distribuci potravin, hygieny, oblečení a domácích potřeb projektu „Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám II“ (PoMPo II), do kterého je i Charita Valašské Meziříčí zapojena.

Velkým dárcem je hypermarket Tesco Valašské Meziříčí. To daruje neprodané pečivo z předešlého dne a zeleninu a ovoce, které již nemůže prodat, mimo jiné i Charitě Valašské Meziříčí. My tyto potraviny pak využíváme v první řadě pro lidi v nouzi a osoby bez domova. Pokud je těchto potravin, které se musí rychle spotřebovat, více, mohou je využít i zaměstnanci Charity Valašské Meziříčí pro osobní spotřebu nebo pro hospodářská zvířata. Díky tomu tyto potraviny nekončí na skládce, ale jsou využity smysluplným způsobem. Od ledna do srpna tohoto roku nám Tesco darovalo potraviny a jiné zboží v hodnotě 978 860 korun (pečivo 724 448 korun, ovoce 93 788 korun, zelenina 157 359 korun, jiné zboží 3 263 korun). Děkujeme za tyto dary! A co vše jsme v centru vydali?

1 774,96 kg potravin + 3 000 kusů pečiva, 450 kusů hygienických potřeb, 936 kusů ošacení a textilu, 22 kusů domácích potřeb

Tereza Tichá,

vedoucí Centra sociálně-materiální pomoci

Jeden den v Odlehčovací službě

Všechny sociální služby jsou založeny na stejném principu - pomáhat druhým a podporovat je. Při konkrétním poskytování však již můžeme vidět specifika dané služby, které si člověk ani neumí představit. Pojďte a poznejte blíže kouzlo i náročnost jednotlivých profesí...

6:45. Vyjždím z domu. Jsou dovolené a my dnes „hrajeme ve třech“. Dnešní den bude pro mne spíše o práci v terénu, než o práci vedoucí.

Jedu tedy svou domovskou obcí, Horní Bečvou, o kousek výš k prvním klientům. Jsou to manželé, senioři. Paní je na tom lépe, chodí s pomocí francouzských holí, takže se alespoň přes den dostane na WC nebo do kuchyně, ale o mnoho více toho zatím sama nezvládne. Pán je ležící a potřebuje pomoci se vším, s přebalením, mytím, převlékáním, jídlem. S oběma je třeba projít ranní hygienou, snídání a rozpohybováním. Věnuji se jim oběma střídavě tak, aby práce běžela plynule a oba měli pocit, že je jim věnována pozornost. Pro tuto paní cvičení znamená postupně rozšiřující se repertoár činností, které může vykonávat samostatně a zároveň větší bezpečnost samostatného pohybu, aby nedošlo k dalšímu pádu. Ten první znamenal klasickou zlomeninu krčku stehenní kosti. Touto činností moje návštěva končí, později přijede kolegyně na polední péči, ale to je již jiná kapitola. Celá ranní návštěva je tanec trávající bezmála 2 hodiny a tak mám pro tuto chvíli dost. U auta se sama trochu protáhnu a celkem svižně mířím na Dolní Bečvu k další paní.

Je to také seniorka, která již téměř nevidí. Když má dobrý den, je hovorná, velmi bystrá, jasně myslí a vyjadřuje se, má smysl pro lehký ironický humor a je radost s ní konverzovat. Je to takový

příjemný inteligentní slovní šerm. Když na ni padnou, jak říkám, její smutky, je hodně skleslá a tak je třeba chmury rozfoukat hovorem místy vážným a místy humorným, věci nezlehčovat, ale zároveň je nepřeceňovat, dát jim realistický kontext a snažit se jí dodat optimističtější pohled na vlastní existenci. To vše na pozadí běžných úkonů ranní hygieny, výběru šatů a oblékání, přípravy snídání. S paní také cvičím, kromě prevence případného pádu tu cvičení funguje jako revitalizující prvek, který zlepšuje náladu a mírní její výkyvy. Ráno s touto paní trvá něco přes hodinu.

Když dorazím kolem 10:30 do práce, mám za sebou perné dopoledne a před sebou alespoň krátký pohled do mailu, utřídění věcí na ty co hoří, co snesou odklad a ty, co vypouštím. Krátká pauza s agendou ranních klientů. Už jsem si zvykla na to, že některé dny prostě jím nad papíry nebo u počítače.

Kolem 11 hodin vyjždím znovu na další dvě návštěvy, zaberou mi zhruba dvě hodiny. Po 13. hodině se vracím a věnuji se své práci vedoucí. Postupně přijíždějí obě kolegyně z terénu a spolu probíráme klienty. Sdělujeme si změny a pozorování a snažíme se přizpůsobit průběh služby měnícím se okolnostem a stavu klientů. Také se bavíme jen tak, děláme si trochu legraci a smějeme se nebo se jinak snažíme ventilovat nastřádané napětí a únavu. Prostě než se vydáme domů, trochu relaxovat. Ve tři se pomalu rozházíme, v práci zůstává ta, co má odpolední služby, jako já včera.

Večer sedím na verandě se svým mužem a s náprstkem koňaku. Dívám se, jak slunce barví stěnu lesa naproti mně na oranžovo. Přemýšlím nad tím, zda někomu mohu opravdu nějak pomoci, zda to, co dělám, k něčemu je. A říkám si, že tohle opravdu neposoudím, ale že jsem ten den dělala věci nejlépe, jak jsem v danou chvíli uměla a mohla. Takže je to OK a je čas jít spát. Zítřka je nový den.

Anna Žáčko,
vedoucí Odlehčovací služby

Úvaha o věku, o příbězích a letním slunovratu

Můj muž měl na Jana 50 roků. To je celkem důvod k zamyšlení. Najednou již opravdu nejsme mladí, také však nejsme staří. Mně je o dva roky méně a pracuji několik let se starými lidmi. Záměrně neříkám se seniory, protože až budu stará, budu o sobě říkat, že jsem prostě stará ženská nebo starý člověk. Pracuji tedy s lidmi, kteří byli v mém nynějším věku v době, kdy jsem byla dítě. Myslím, že to byla do značné míry jiná doba, než je ta dnešní, méně technicky a materiálně satureovaná, možná méně svobodná, ale také klidnější a rozhodně pomalejší.

Vzhledem k tomu, že jsem ji opravdu zažila, mám k těmto lidem bližší vztah nebo možná společnější platformu, než se současnými mladými lidmi. Přesto není jednoduché si s nimi porozumět. Shledávám, že různá slova mají v různé době různou konotaci, shledávám, že pohled tehdejšího dítěte a tehdy dospělého člověka je různý a vidím, že schopnost sdílet pomocí slov něco ze sebe není zdaleka jednoduché. A tak se snažím najít společnou frekvenci, komunikační kanál, naladění, kudy je možno si něco skutečně sdělit, nebo dokonce možná sdílet společnou zkušenost. A tak se zbystřeným sluchem hledám místa v hovoru, kde konverzace přestává plynout po povrchu, místa, kde rezonuje něco zevnitř. Tiše naslouchám a lehce kormidluji a nechávám řeč plynout. Někdy sama vypravuji příběhy, trochu pravdivé a trochu smyšlené, aby mohly myšlenky a slova volně plynout na povrch. A shledávám, že většina z nás si sebou nosí spoustu nevyřčeného, nevypovězených příběhů, pocitů, očekávání, zklamání. Většina

z nás nikomu nevypoví příběh svého života. Jsou věci, o kterých víme a nemluvíme, nebo nechceme vědět a o to víc o nich nechceme mluvit. Zůstávají kdesi v nás a s věkem jich přibývá a také možná roste pocit, že nám nikdo nenaslouchá.

Je mnohdy velkou úlevou, když přijde někdo cizí, nezainteresovaný, kdo je ochoten naslouchat, povzbudit a nehodnotit. A tak kromě těch tisíců praktických drobností, se kterými potřebují klienti pomoci, poslouchám příběhy, útržky příběhů, střípky životů. Mají svoji hodnotu, byly poctivě odžity a byla za ně zaplácena cena vlastní radostí, bolestí, pocitem naplnění či prázdnoty.

Je dobré to vědět, je dobré znát své třinácté komnaty, svá přání, své vlastní sebeklamy. A je dobré se tím, co o sobě víme, řídit, a žít svůj život ve shodě sami se sebou. Abychom jednou, až nám třeba bude někdo naslouchat, mohli říci, že jsme žili, se vším rizikem, co to obnáší, svůj život naplno a se vši odpovědností. Abychom mohli říci, že jsme udělali spoustu chyb a našli v nich poučení, že jsme zažili spoustu radosti, ale také smutku a zklamání, ale že to prostě k životu patří a že na tom není nic špatného. Abychom i na konci hleděli na život s láskou a zaujetím a bez pocitu křivdy. To je poučení, kterého se mi každý den od klientů dostává a které budu mít vždy na paměti. A cítím hlubokou vděčnost ke všem těm lidem, které potkávám, protože sama bych na to přicházela mnohem déle.

Anna Žáčko,
vedoucí Odlehčovací služby

Nemáme čas...?

V Charitě Valašské Meziříčí pracují lidé věřící v Boha, věřící v „něco“ nebo v „někoho“, ale také lidé nevěřící. Ať už jsme na tom s vírou jakkoliv, spojuje nás všechny jedno - respekt k hodnotám, které naše Charita vyznává. Abychom všichni lépe tyto hodnoty pochopili, máme mezi sebou pastorační asistentku. Ta nejen dává útěchu věřícím klientům či pracovníkům, ale svými slovy a myšlenkami povzbuzuje všechny, kteří v Charitě pracujeme. Máte-li chuť, můžete se nad jejími slovy zamyslet spolu s námi.

Příliš často se v práci setkávám s lidmi unavenými, zahlcenými povinnostmi a trpícími nedostatkem času. Neblahým rysem dnešní doby je, že nemáme čas. A to nejen v práci. Nejednou člověk během týdne slyší, jak někdo vůbec nestíhá doma uklízet, kolik se mu vrší nevyžehleného prádla, nebo jak nemá čas navštívit své blízké.

Někdy říkáme, že čas utekl „jako voda“, nebo „ten čas tak letí“. Přitom čas běží stále stejným tempem. Nedostatek času neexistuje, protože čas je stále přítomen. Čas nemůže nikdy chybět. Chybí

vždycky jenom „čas na...“, tedy čas na další úkoly nebo práci. Urputně se pořád za něčím ženeme. Pořád máme moc práce a málo času. A proč? Myslím si, že jedním z důvodů může být to, že zapomínáme na jednu podstatnou věc. Na nás samotné. Na to, kdo jsme, jací jsme, co je pro nás důležité.

Jako sociální pracovníci, pečovatelé, velmi často zapomínáme, že druhé lidi máme mít rádi tak, jak máme rádi sami sebe. V křesťanství je tato myšlenka hned ta druhá nejdůležitější: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Pečuj o druhé tak, jak pečuješ o sebe. Teprve když se podíváme na sebe, když se spojíme sami se sebou - se svými prožitky, se svými potřebami - dokážeme žít, nejen fungovat. Pokud dlouhou dobu pracujeme ve stresu, v naplňování něčích požadavků, jednou prostě prudce narazíme. A to do nás samotných. Jednoho dne, až nebudeme mít sílu vstát z postele, až někomu z našich blízkých diagnostikují vážnou nemoc, až nás opustí druhý člověk, teprve tehdy se budeme ptát: „Co jsme udělali se svým časem, se svými možnostmi, s životem?“

Zkusme zvolnit tempo. Ono se to dobře řekne, ale jak na to? Prav-

dou je, že nedostatek času nedokážeme vyřešit žádným plánováním. Můžeme zkoušet různé techniky time managementu, ale ty nám nepomohou, ať budou sebevíce efektivní. Zapotřebí je spíše být citlivý vůči sobě samému. Vnímat sám sebe, co se se mnou děje, jak se cítím, co potřebuji – najíst se, udělat si pauzu, být chvíli v tichu.

Sepište si na papír své schopnosti, nadání, talenty. Zeptejte se svých blízkých, přátel, v čem vidí vaše zvláštní obdarování. A začněte je rozvíjet! Zkoumejte, kde všude využíváte svých schop-

ností. Umíte je využívat i v práci? A přemýšlejte, jak byste je mohli dále posouvat, jak se v nich zdokonalovat. Mějte rádi sami sebe. Myslete na sebe. Pečujte o sebe. Spokojenost nenajdete vně, ale uvnitř vás. Věřím, že každý z vás v sobě má nadání, talenty, zvláštní obdarování, které je potřeba stále objevovat, uvědomovat si je, být za ně vděční a zkoušet je dál rozvíjet. Vždy je čas začít.

Tereza Olejníková,
pastorační asistentka

Charita Vsetín

V Zrnu si užili besedu, pétanque i tvoření. To vše v duchu zdraví a bezpečnosti

Vsetín – Červen v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrno se nesl v atmosféře předchozích měsíců. Tentokrát se ale malí návštěvníci věnovali tématu „Zdraví a bezpečnost“.

Tým Zrnka připravil pro děti a mladé preventivní besedu, při které se dozvěděli spoustu zajímavých a důležitých informací. Beseda kladla důraz na ochranu zdraví a dodržování pravidel bezpečnosti při aktivitách, kterým se uživatelé Zrnka věnují. Na program byl turnaj v pétanque, venkovní aktivity spojené s tématem měsíce a také tvoření.

V následujících měsících čekal na děti a mládež pestrý program – turnaj v šipkách, osvěžení v aquaparku a v teplých letních dnech vodní balonková bitva.

Beáta Čablíková,
sociální pracovnice,
Charita Vsetín

Charita Vsetín se vydala na pouť. Tradičně na Svatý Hostýn

Svatý Hostýn – Pořádání pouti na Svatý Hostýn v předprázdním období se v Charitě Vsetín stalo již dlouholetou tradicí. Novinkou letošního roku bylo, že jsme ve spolupráci s Charitou Nový Hrozenkov zajistili pro méně pohyblivé zájemce nízko-
podlažní sociální autobus, aby snáz nastoupili a vystoupili.

Jediná skutečnost, která nám poněkud dělala starost, byla předpověď počasí, protože ohlašovala vedra kolem 30 stupňů. Ráno nás skutečně přivítalo modrou oblohou bez jediného mráčku a sluníčkem pořádně nažhaveným. Naštěstí se Svatý Hostýn nachází přece jen „v horách“ a tak tam na vrcholu kopce u Panny Marie bylo o poznání chladněji a příjemněji, neboť ovzduší osvěžoval příjemný větřík. Doputovali jsme dvěma autobusy, které se zaplnily do posledního místa, pan děkan Král navíc využil volný prostor ve svém voze a přibral tři náhradnice, takže se dostalo opravdu na všechny zájemce.

Úderem půl desáté jsme se všichni sešli v bazilice ke mši svaté, kterou koncelebroval náš děkan P. František Král, společně s kněžími z farností Velká Polom a Choryně, kteří zde rovněž byli na pouti se svými farníky. Mše svatá byla obětována za vsetínskou Charitu, za požehnání pro všechny zaměstnance i klienty. V kázání o. František Král zdůraznil možnost vyprošovat mnohé milosti a dary skrze vytrvalé modlitby k Panně

Marii. Ona je Prostřednice všech milostí, k ní se obraceli také apoštolové ve večeradle, skrze její ruce a srdce mají proudit i úmysly našich modliteb.

Po mši svaté se ti fyzicky zdatnější vydali na křížovou cestu, kterou rovněž vedl o. František Král. Celou jsme ji zakončili modlitbou u hřbitůvku, kde kromě bývalého olomouckého arcib-

biskupa Františka Vaňáka jsou pochováni mnozí kněží, kteří na Svatém Hostýně působili.

Jelikož se přiblížil čas polední a žaludky většiny z nás začaly dávat najevo svou nespokojenost, neváhali jsme s návštěvou jedné či druhé restaurace, kde jsme se posilili chutným obědem. Čas do svátostného požehnání jsme využili odpočinkem na lavičkách, návštěvou obchůdků či procházkou k pramenům a načerpáním vyhlášené svatohostýnské vody.

Ve 13 hodin jsme v bazilice před vystavenou Nejsvětější Svátostí poděkovali Pánu Ježíši i Panně Marii za všechny milosti a předložili úmysl vyprosit si pomoc a ochranu do dalších dnů. Po závěrečném požehnání jsme se vydali domů s předsevzetím, že dá-li Pán, jistě na toto posvátné místo za rok opět rádi zavítáme. Závěrem bych chtěla moc poděkovat všem, kteří s organizací pouti i při jejím průběhu pomáhali, panu děkanu Františkovi za duchovní doprovázení a panu řidiči sociálního autobusu Miroslavu Suchanovi za bezpečnou jízdu, ochotu a vstřícný přístup k lidem s pohybovými obtížemi, kdy vyhověl naší prosbě přistavit autobus až nahoru, co nejbliže bazilice.

*Marta Koňáříková,
pastorační asistentka*

Děvčata ze Střední školy Kostka připravily seniorům krásný den v charitní zahradě

Vsetín – Na konci školního roku bylo v Charitě Vsetín veselo. Žákyně Střední školy Kostka z 1. ročníku Speciální pedagogiky potěšily naše seniory ze Stacionáře Magnolia návštěvou.

Strávili jsme tak letní dopoledne vzpomínkami, jak senioři studovali a jakou práci dělali.

Dalším tématem bylo jídlo. Mladá děvčata si připravila soutěž o nejlepší piknikový pokrm, sešlo se jich opravdu mnoho. Do hodnocení se zapojili s nadšením také naši senioři, kteří bodovali všechny pokrmy jako výtečné.

Děkujeme děvčatům a paním učitelkám za tento neobyčejný krásný den. Pomáháte nám dělat naše seniory šťastnějšími.

Kolektiv Stacionáře Magnolia Charity Vsetín

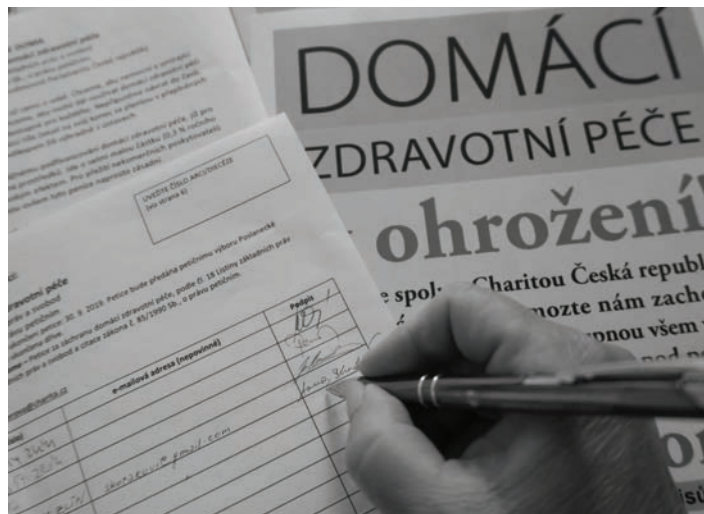
Charita Zlín

Doma je doma. Petici prostřednictvím zlínské Charity už podepsalo více než 1 300 sympatizantů

Zlínsko – „Víte, já se do takových akcí jako jsou petice nezapojuji. Ale když mi má známá řekla o výzvě Doma je doma, já se vám tak rozčílila! Okamžitě jsem dala osobní podporu na internetu a obratem jsem volala i na vaši Charitu, že přijdu petici podepsat. To je taková nehoráznost, že vám nedostatečně platí! Hlavně, že platí sami sobě,“ vylila si srdce starší paní, která bez zaváhání přidala svůj podpis na jeden z petičních archů.

Petice na záchranu domácí zdravotní péče se u veřejnosti setkává s nemalým zájmem o problematiku. Vždyť kdo by nechtěl, v případě zdravotních problémů, zůstat raději doma a využívat terénní domácí péči? Většina oslovených si uvědomuje, že nemoc může potkat každého. Stejně, jako sotva plnoletý Pavel: „Tuto službu budeme jednou asi všichni potřebovat, a jestli s tím něco neuděláme, tak až já budu starší, už nemám šanci umřít doma. Proto bych vám to klidně podepsal i dvakrát. To nejde, že? Tak já ještě přivedu rodinu.“

A mnozí, kteří svůj podpis k petici přidali, už mají s domácí péčí i osobní zkušenosti, jako paní Zdeňka: „Děvčata se starala o mého manžela a za to jsem jim moc vděčná. Víte, manžel měl rakovinu, ale s jejich pomocí mohl zůstat až do konce doma. Děkuji vám, že to mohu podepsat.“

Charita Zlín také děkuje. Všem, kteří neváhají přidat svůj podpis pod výzvu Charity Česká republika, Doma je doma.

*Pavla Romaňáková,
Charita Zlín*

Cestou necestou polem ne polem - za pacienty rychle a bezpečně. I díky těm, kteří sportovali pro Charitu Zlín

Zlín – Že je domácí zdravotní a hospicová péče poskytovaná takzvaně v terénu, plyne již ze slova domácí v jejím názvu. Všeobecné zdravotní sestry proto denně najezdí, ujdou a vyšlapou docela velké vzdálenosti. Nemalou energii následně vydají při vlastních úkonech u pacientů. Dá se říci, že jde o sportovní výkon.

Sportovní výkon hraje hlavní roli i v případě sportovců, ať už amatérských, či profesionálních, kteří podporují neziskové organizace právě svojí aktivitou, a to prostřednictvím mobilní aplikace EPP od Skupiny ČEZ – Pomáhej pohybem. Ta na trhu rozhodně není nováčkem. A právě letos na konci zimy potřebné body, které se po dosažení cílové hodnoty proměnily v částku 90 000 korun, vysportovali dárce pro projekt Charity Zlín Za pacienty rychle a bezpečně. Charita tak mohla v čase prázdnin zakoupit osobní vozidlo pro domácí zdravotní a hospicovou péči.

*Pavla Romaňáková,
Charita Zlín*

Někdy je stereotyp více než příjemný

...aneb Protokol o výsledku veřejnoprávní kontroly na místě. Na místě poskytování ambulantní formy odborného sociálního poradenství v Občanské poradně Charity Zlín a za dveřmi oddělení ekonomického. Takže se předkládala čísla, čísla a zase čísla. Ať šlo o ta ekonomická, či početní, vyjadřující objem

tak zvané přímé péče. A k tomu evidence, reporty, seznamy, záznamy, složky... Tištěné i elektronické. To vše proto, aby byl naplněn předmět kontroly:

Kontrolou je prověřováno čerpání poskytované finanční podpory, dodržování a naplňování všech podmínek Smlouvy o po-

skytnutí finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje pro rok 2018 služby Odborné sociální poradenství.

- Indikátor je výkonné měřítko sociální služby, k jehož zajištění se poskytovatel sociální služby zavázal...
- nebyly zjištěny nedostatky
- Publicita...
- nebyly zjištěny nedostatky
- Dodržování finančních pravidel...
- nebyly zjištěny nedostatky

Závěr protokolu, vystaveného zaměstnanci Zlínského kraje, zařazenými do krajského úřadu, Odboru ekonomického a Odboru sociálních věcí, kteří kontrolu provedli: Příjemce finanční podpory - Charita Zlín - postupoval v souladu se Smlouvou. Skutečnosti, které by vykazovaly znaky porušení rozpočtové kázně, nebyly zjištěny...

Tak takové stereotypní odpovědi jsou velmi příjemné. Všem pracovníkům, kteří se na realizaci sociální služby podílejí, patří velké poděkování.

Občanská poradna Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárci.

Pavla Romaňáková,
Charita Zlín

Foto střípek z Charitní pečovatelské služby Zlín

Zlín – Když je ve městě technologická odstávka tepelné energie, jakože více než jeden letní týden tomu tak ve Zlíně je, přichází v domácnostech uživatelů při úkonech osobní hygieny mnohem častěji na řadu i lavór. Lavór - izbové umývadlo (*slovník.sk*), smaltované plechové umývadlo, dříve na kovové trojnožce (*lidový slovník pro chalupáře*).

Charitní pečovatelská služba Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárci.

Foto střípky z Domovinky-centra denních služeb pro seniory Zlín

A přece vykvetl

... i díky laskavé atmosféře v centru pro seniory. Víte, že Durman obecný, lidově přezdívaný andělské trumpety, bodlavé jablko, čertí hlava nebo vlčí bodláčí, je vysoce jedovatá a halucinogenní rostlina?

Milo a krásno s muzikoterapií

Letní dopoledne, venku sluníčko, teploučko. A u nás veselo. Vy-slovovalo se pozvání (Přiďi Jano k nám...), šlo (Dů Valaši, Dů...) i spalo (Černé oči, jděte spát). Ale především to bylo krásné a milé hudební dopoledne s muzikoterapií.

Sestry v akci

Sestra Teresa ze svazového státu Kérala v jihozápadní Indii a sestra Reeny z Indonésie v doprovodu sestry Růženy ze Štípy. Všechny z Kongregace sester karmelitánek.

Povídalo se (i v rodném jazyce), zpívalo, tancovalo, psalo, ale i loučilo: „Teď už vás máme navždy v našich srdcích. Budeme na vás myslet v modlitbách.“ Naprosto úžasné a opravdu nezapomenutelné setkání. Děkuje.

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje, obě pro rok 2019, statutární město Zlín, dárci.

(pr)

Foto střípky z Charity Zlín

Chtělo by se zanotovat

„Loučení, loučení, což je to těžká věc...“ Aneb sotva jsme si na sebe zvykli, jdeme do nového. Takže, takto nás už nevidíte.

Také v létě jste mysleli na zimu?

My ano, vždyť se nám to blíží – za pár týdnů tu máme svátek Tří králů. A tak s radostí hlásíme, že máme umyto, očištěno, připraveno (ale byla to zase fuška).

CHARITA ZLÍN
růžka podaná v neustálých

SLUŽBY KONTAKTY AKCE KARIÉRA CARITAS

Charita Zlín v letech minulých
Výroční zpráva

Novinky nejen ze zlínské Charity

7. SRPNA ČLÁNKY
Ze nacíleny rychle a bezpečně. I díky těm, kteří sportovali pro Charitu Zlín
Že je domácí zdravotní a hospicová péče poskytována tak zvané v terénu, plyne již ze slova domácí v jejím názvu. Všeobecné zdravotní sestry proto denně najezdí, vyjdou a výšpou doprva velké vzácnosti. Nemalou energii násobně vyjadí při vlastních úkonech u pacientů. Dá se říci, že jde o sportovní výkon. Ten hraje hlavní roli i v příslušné sportovní, ať už amatérské, či profesionální, kteří podporují neziskové organizace právě svojí aktivitou, a to prostřednictvím mobilní aplikace EPP od Šaupiny,ČEZ – Pomáháje pohybem.

8. SRPNA ČLÁNKY
Někdy je stereotyp více než příjemný
...aneb Protokol o výsledku veřejnoprávní kontroly na místě.
Na místě poskytování ambulantní formy odborného sociálního poradenství, v Občanské poradně Charity Zlín a za dvěma oddělení ekonomického. Takže se předkládala čísla, čísla a zase čísla. Ať šlo o ta ekonomická, či početní, vyjadřující objem tak zvané přímé péče. A k tomu evidence, reporty, seznamy, záznamy, složky ... všelozná i elektronické. To vše proto, aby byl naplněn předmet kontroly.

Novinky nejen zlínské Charity

- Poskytované služby
 - Občanská poradna Charity Zlín
 - Domovinka centrum denních služeb pro seniory Zlín
 - Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín
 - Charitní pečovatelská služba Zlín
 - Charitní ošetrovatelská služba Zlín, vč. hospicové
 - Duchovní podpora a aktivizační činnost
- Naši lidé
 - #Dobrovolníci
 - #procpomahat
 - Blog Charity Zlín
- Tříkrálová sbírka na Zlínsku
- Sbírky veřejné a ostatní (ošacení, známky...)
- Podporovatelé a dárci
- Mimořádné události
- Reference

Letní zamyšlení, prázdniny u dědy...

Je jistě obohacující, když se mladý člověk setkává se seniory. A pokud i vyrůstá s prarodiči, je to většinou na jeho vztahu ke starým lidem znát. Tak jako u studenta, stážisty, který uživatelům v Domovince-centru denních služeb pro seniory Zlín předal svůj příběh.

Požehnaný čas přeje Noela

„Jednou jsme s dědou řezali dřevo. Byl jsem malý kluk a na prázdniny u dědy, který bydlel na samotě, jsem se moc těšil,“ začal své vyprávění mladý muž a pokračoval: „Děda měl už dost přes osmdesát, na bezpečnostní pomůcky si nepotrpěl a tak se stalo, že si pilou prořízl stehno. Rána byla hodně velká, krve dost, ale děda na věc pohlížel optimisticky. Nejprve pronesl, že to možná sroste aj samo, posléze vyhodnotil, že bych mohl vzít nějakú niťu a zašít to já, což jsem kategoricky odmítl. Nakonec kapituloval a dovolil, že mohu zavolat sanitku. Než pomoc přijela, dobelhal se ještě pro láhev slivovice, pořádně si zaval, aby se mu lépe čekalo na zdravotníky. Ti dědu převezli do nemocnice, na chirurgii. Byl už večer, službu konal mladý lékař a při pohledu na dědovu sice nepřilíš hlubokou, ale velkou ránu omotanou hadrem, se mu viditelně orosilo čelo, zalapal po dechu a vykoktal ze sebe něco o případné posile, kterou by měl zavolat. Děda lékaře ujistil, že to nebude třeba, že něco vydrží a on se procvičí. A na důkaz vážnosti svých slov lékaři nabídnul slivovici. Doktor se poprvé usmál se slovy, že by rád, ale

nemůže. ‚Takpod, idem na to!‘ zavelel děda, mávnul rukou na znamení, že desinfekci má svoji, polil ránu slivovicí, lupl si také a doktor začal šít. Stehů bylo hodně, ale vždy když to lékař chtěl vzdát, povzbudil jej dědův pokyn ‚ogaro šij!‘. Termín na vytažení stehů, určený vyčerpaným lékařem, děda odmítnul. Prý si je vytáhne aj sám, pokud to dřív nepraskne. Neprasklo, zahojilo se, snad i díky valašskému penicilínu. Rád vzpomínám. Děda mi chybí, možná i proto rád pracuji se seniory,“ uzavřel mladík.

HUMANITÁRNÍ POMOC

Sedm dní na Ukrajině s arcibiskupem: víra, která se projevuje láskou, má úžasnou sílu

Ukrajina – Více než sto tisíc svící plane do tmy, do ticha na prostranství před zarvanickou katedrálou. K věřícím promlouvá arcibiskup vyšší Sviatoslav Ševčuk, potom i olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Slova, co inspirují, slova, co ponouknou mysl. Je to poprvé, co na národní pouti v Zarvanici promluvil k lidem zahraniční host v jejich rodném jazyce. Arcibiskup Jan Graubner poprvé navštívil také místa, kde pomáhá Arcidiecézní charita Olomouc. Dětský domov pro chlapce v Bortnykách, jídelnu pro děti v nouzi v Lopatyně a Charity Kolomyja a Ternopil. Výjezd arcibiskupa s Charitou trval od 11. do 17. července.

Národní pout' v Zarvanici byla letos věnovaná 30. výročí vystoupení ukrajinské řeckokatolické církve z ilegality a také modlitbě za mír na Ukrajině. Cestou na toto poutní místo, jako by se před týmem Charity a arcibiskupem Zarvanica schovávala. Na zadním sedadle v autě přistála mapa, velká mapa, mohla být i nástěnná. Když ji Charitáci rozbali, rozprostřela se Ukrajina po celé šířce karavely. Ani zde Zarvanica nebyla vyznačená. O to větší zážitek bylo její objevení.

„Oslovila mě především síla a šířka náboženského života. Velké poutní místo vyrostlo jako zázrakem. Tím nemyslím jen na chrámy a stavby, ale i velké tisíce poutníků, kteří přicházejí

z celé země, mnozí jdou i pět dní pěšky. Mnoho mladých, skvělá organizace. Vše vyrostlo z darů a dobrovolnické práce. To vše v zemi, která trpí z části okupací a bojem, nezaměstnaností a migrací množstvím chudých,“ podělil se o své dojmy arcibiskup Jan Graubner. Mše svatá střídala mši svatou, arci-

biskup vyšší Sviatoslav Ševčuk odpovídal na dotazy mladých a působivá kázání pokládal do davu tisíců věřících při mších. O hlavní noční bohoslužbě, kdy se celé prostranství před katedrálou rozsvítilo do tmy, promluvil k věřícím v jejich rodném jazyce i arcibiskup Jan Graubner. Lidé to ocenili a mnozí si pak k němu přicházeli pro požehnání.

Zarvanica je vytržení

Podle legendy usnul v Zarvanici u léčivého pramene mnich – poustevník. Zdálo se mu o ikoně s Pannou Marií. Toto náhlé probuzení, procitnutí ze snu - zarvanytsya, se snažil tým Charity s arcibiskupem vhodně pojmenovat, přeložit. „Pořád jsem nad tím přemýšlel a už vím. Znamená to vytržení,“ trefně poznamenal až druhý den arcibiskup.

Tým Charity s arcibiskupem se na Ukrajině vydal po stopách služby bližním, lidem v nouzi. Jak zmínil arcibiskup, liturgie je důležitá, ale velmi důležité také je evangelium žít. A když lidé sledují Charitu, pochopí to.

„Účinná pomoc církve vyrůstá z blízkosti lidu, abych zmínil aspoň některé zkušenosti z cesty po Ukrajině: církev založila v Zarvanici družstvo pro soukromé zemědělce na venkově, aby při společném prodeji mléka měli dvojnásobnou cenu a neutíkali z venkova. Dětský domov v Bortnykách pro třicet problematických kluků s náboženským životem a atmosférou rodiny založený na darech a vlastní práci k obživě. Organizace v Lopatyně vařící obědy pro čtyřicet chudých dětí. V některé dny tam vaří jako dobrovolnice i babička, sama vychovávající pět vnoučat, které živí za svého bídneho důchodu a příležitostných výdělků. Víra, která se projevuje láskou, má úžasnou sílu.“

Po stopách lásky, pomoci lidem v nouzi

Dětský domov pro chlapce, vesnice Bortnyky. Domov založila před 15 lety komunita Miles Jesu a starala se v něm o zhruba třicet chlapců. Tehdy tam přišel na záskok nový člen Ruslan Markiv. Ze záskoku se však stalo jeho životní poslání a podařilo se mu v domově dát zraněným chlapcům novou rodinu a tím i budoucnost. Domov od jeho počátku podporuje Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO). „Na začátku byly v jediném domku, v přízemí, natěsnané ubytování, jídelna, kuchyně, sprchy a toalety, škola, kaplička... Chlapci spali namáčkáni v malých místnostech, kvůli vlhkosti a plísni se tam nedal udržet pořádek. V kuchyni o velikosti 2,5 x 5 metrů se vařilo pro třicet lidí a pro zvířata z hospodářství. V oknech byly kusy skelné vaty jako izolace, aby dovnitř tolik netáhlo,“ popsal ředitel ACHO Václav Kepřt. Přesto všechno viděl, že v domově to s dětmi myslí dobře a věřil, že se bude dál rozvíjet. A stalo se tak. Na rozdíl od státních zařízení, kde v jediném dosud přebývá 300-400 dětí.

Dětem s traumaty (některé přišly o rodiče, jiné byly týrané nebo zneužívané), které přebývají ve státních domovech, se nedá příliš pomoci. „Ve státních zařízeních není možné uspokojit emocionální potřeby tolika dětí, chybí jim i sociální dovednosti. Nedokáží se postarat o jídlo, uvařit, nakoupit, nedokáží se domluvit s druhými. Také tam vládne restriktivní režim. V domově v Bortnykách je to jiné. Velmi se blíží rodině. Chlapci tu mají svobodu, mohou kdykoliv vyrazit do vesnice, do domova také přichází spousta návštěv, mají i formaci a také hodně pracují,“ pokračoval Václav Kepřt. Chlapci se starají o hospodářství, pěstují brambory, vyrábějí mošt, mají včelařství, chovají domácí zvířata. Pomáhají v kuchyni kuchařce a vychovatelům s úklidem. Domov prospívá z vlastní práce a darů. Aktuálně stojí v areálu budova s kuchyní, jídelnou a ubytováním i kaplí. Bývalý domek je přestavěn na

školu se zázemím pro dobrovolníky. Budovy obklopuje velká zahrada.

Podle Václava Kepřta je důležité, že se chlapci umí o sebe postarat. „Studují, pracují, anebo obojí. Také mají holky, jeden z nich se už bude i ženit. Jsou úspěšní v životě a to je velmi důležité,“ zdůraznil.

Další zastávkou byla Charita Ternopil

I zde v začátcích ACHO pomáhala a podporuje Charitu dosud. Ternopilští poskytují nemohoucím domácí péči, rozvážejí jim také jídlo ze své sociální jídelny, kterou zásobují ze svých polí. Poskytují i paliativní péči. Dále provozují sociální taxi, kdy speciálně upraveným autem převázejí lidi na vozíčku či méně pohyblivé. „Protože se tato služba ukázala jako velmi potřebná, chystáme zrovna sbírku na další sociální taxi,“ sdělil ředitel ternopilské Charity Andrij Marchuk. V Ternopilu mají i fyzioterapii, prádelnu pro nemohoucí, dále zásobují sociálně slabé potravinami a oblečením. Pomáhají mladým lidem a dětem ze sociálně slabých rodin, které se zde učí vařit, pracovat s počítačem, docházejí do tělocvičny atd. Ternopilští podporují také klienty s duševním onemocněním či nejrůznějším handicapem, a to při terapiích a workshopech. Například Olička vytváří slušivé čepice pro malé sněhuláky. Sergij zase píše poezii, která je obrazem jeho duše. Ve svých 23 letech už vydal tři sbírky básní.

*Dnes neztrácej naději, vzleť.
Života si cení ten,
kdo každý den
nezapomíná žít.*

*Když žiješ, netrať ani minuty.
Den nekoupíš za peníze,
a pak noc, do které srdce letí*

(Sergij Penov)

Vytvořit zázemí pro pomoc druhým pomáhala ACHO před mnoha lety i Charitě Kolomyja. Tamní vedení a pracovníci jsou tak šikovní, že v jejich zasedací místnosti najdete diplom Nejlepší neziskovka roku. A Kolomyjští pokračují. Zdi místnosti jsou polepené velkými cedulemi s plány a vizemi do budoucna. Nejdříve bude dostavěna nová škola. „V přízemí bude škola pro žáky do 4. třídy a v prvním patře mateřská školka. Hotové by vše mělo být koncem srpna,“ uvedl ředitel Charity Kolomyja Sergij Tryfjak.

Kolomyjští poskytují domácí péči, starají se o lidi s handicapem, o děti a mladé ze sociálně slabých rodin a také o vnitřně vysídlené, kteří prchli před ozbrojeným konfliktem na východě země.

Pole a kozy - střípek domova pro Darinu a její matku

V roce 2014 opustily svůj domov na východě Ukrajiny Darina a její maminka. Dosud se nevrátily zpět. Přesto mají naději. Obhospodařují políčko poblíž Kolomyje a chovají kozy, jako dřív u nich doma. Darina navíc chodí do divadelního kroužku a hudební školy. Naděje je...

Charita Kolomyja má nyní zázemí v opravené dvoupatrové budově nedaleko centra města. Dříve sídlila ve starém domečku na okraji. I ten prošel rekonstrukcí a aktuálně tam je noclehárna pro více než 20 lidí bez domova. Nejenže zde mohou přespát, ale mohou se zde i umýt a vyprat si oblečení. „V prvním patře budovy plánujeme ještě udělat zázemí pro ženy, které se náhle ocitly v krizi, například když musely utéct před domácím násilím a podobně,“ přiblížil další plány Sergij Tryfjak.

Arcidiecézní charita Olomouc se snaží ukrajinské partnery podpořit tak, aby si dovedli pomoci sami. A to se jim daří. Kolomyjská Charita například našla spojence v radních městech, kteří jí nyní přispívají. „V minulosti jsme zvali do České republiky naše partnery a politiky z Ukrajiny. Setkali se tak u nás spolu ředitelé Charit, starostové, vrchní sestry domácí péče atd. Navázali spolu vztah, inspirovali se navzájem, což

vedlo k lepší spolupráci a k podpoře sociálních a zdravotních služeb,“ podotkl ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepřt.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: K. Opatřilová, K. Novodvorska

Pacienti a lékaři nemocnice na Ukrajině mají lepší podmínky. Díky!

Olomouc, Nikolské – České postele s nočními stolky, sterilizátory i CombiSety na operační sály pomáhají od letních dní v nemocnici v ukrajinském Nikolském. Město se nachází v Doněcké oblasti, kterou zasáhl ozbrojený konflikt. Vybavení poslala na Ukrajinu koncem července Arcidiecézní charita Olomouc se svými dárci.

Potřebné věci rozdělila na místě Charita Mariupol. „Nemocniční lůžka, noční stolky, matrace a zdravotnické CombiSety nyní využívají v Ústřední okresní nemocnici v Nikolském. Podařilo se tak zlepšit podmínky pro tamní pacienty i lékaře. Upřímně děkujeme našim kolegům z Arcidiecézní charity Olomouc za jejich podporu a pomoc lidem na východě Ukrajiny,“ děkuje zástupce ředitele Charity Mariupol Evhen Čako. Charita Mariupol poskytuje materiální a psychologickou pomoc dětem, dospělým, ale i celým rodinám, které prchly před válečným konfliktem. Dále pomáhá lidem v nouzi a poskytuje zdravotní a pečovatelské služby.

Arcidiecézní charita Olomouc vypravila koncem července kamion s materiální pomocí o hmotnosti téměř 7 tun. Kromě vybavení do ukrajinské nemocnice v kamionu přepravili také pracovní boty, dětskou obuv a berle. „S Mariupolskými spolupracujeme už tři roky, v minulosti jsme podpořili například charitní jídelnu, kde se stravovali lidé v nouzi a vnitřně vysídlení,“ dodává za Arcidiecézní charitu Olomouc koordinátorka projektů na Ukrajině Khrystyna Novodvorska.

Děkujeme našim dárcům...

Postele a sterilizátory dodala Krajská nemocnice Tomáše Bati.

CombiSety poskytla firma Hartmann ve spolupráci s Charitou Znojmo.

Berle dodaly jednotlivé Charity z Arcidiecéze olomoucké. Boty jsou od firem Prabos a Z-Style.

*Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Archiv Charity Mariupol*

V Kolomyji staví Vysněnou jídelnu pro děti a mladé

Kolomyja, Olomouc – Pohodlí a klid při jídle, učit se správně stravovat i vařit. To vše bude možné v nové jídelně pro děti z rodin v nouzi a mladé lidi se zdravotním postižením, kteří docházejí do Charity Kolomyja na západní Ukrajině. Arcidiecézní charita Olomouc ji podporuje dlouhá léta. Letos jí na projekt Vysněná jídelna přispěla téměř 130 000 korunami.

V srpnových dnech vznikala na prostranství vedle hlavní budovy Charity Kolomyja menší dřevostavba. Charita Kolomyja v ní plánuje zařídit jídelnu. „Budou do ní docházet děti z rodin v nouzi a také ty děti, které přišly o jednoho z rodičů. Jídelna bude i pro děti a mladé lidi s handicapem. Ti všichni se stravují každý den ve stávající charitní jídelně spolu s klienty z řad seniorů a s pracovníky Charity. Prostory jsou příliš malé a už jim

nestačí,“ nastíní za Arcidiecézní charitu Olomouc Khrystyna Novodvorska.

Stoly a židle ve stávající jídelně jsou navíc v havarijním stavu, upozorňuje ředitel kolomyjské Charity Sergij Tryfjak. „Také proto se snažíme vybudovat pro naše děti jídelnu, kde by měly prostor a kde se nejen najedí, ale také si osvojí znalosti a dovednosti při vaření. Většina z nich si totiž vzhledem ke své obtížné životní situaci nedokáže jídlo připravit,“ říká Sergij Tryfjak. Do vysněné jídelny bude docházet 9 dětí (polosírotků), 123 dětí z rodin v obtížných životních podmínkách a 69 dětí a mladých se zdravotním postižením.

*Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Archiv Charity Mariupol*

Na zdraví Haiti popáté.

Přípitek pomůže ošetřit zranitelné v odlehlých oblastech

Olomouc, Haiti – Šestiletá Lourdelandi bydlí s tatínkem, který je nezaměstnaný. Pomáhá mu v domácnosti s úklidem a práním prádla. Jsou velmi chudí a často se stává, že doma nemají nic k jídlu. S bolestmi břicha a nepříjemně svědivou vyrážkou přišla dívka loni na zdravotní prohlídku, kterou pořádala v odlehlé haitské vesnici Baie de Henne Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO). „Na bolest jsme Lourdelandi dali léky proti parazitům a vitamíny, které jí chyběly. Naštěstí zabraly. Stejně tak mastička na vyrážku. Když se nám malá pacientka přišla po pár dnech ukázat, vyrážka byla pryč,“ říká humanitární pracovnice Charity Klára Löffelmannová. Zdravotní prohlídky plánuje uspořádat i letos, a to již popáté. Každý rok na ně přispívají hosté kaváren a restaurací zapojených do kampaně Na zdraví Haiti. Stačí se ve vybraném podniku osvěžit kohoutkovou vodou a přispět za ni do kasičky od 1 do nekonečna korun.

Loni se podařilo zapojeným podnikům nastřádat 25 616 korun. Charita tak s jejich podporou ošetřila přes 360 potřebných, zejména dětí, v odlehlých oblastech Haiti. „Letos během srpna si přitukli na zdraví Haitanů lidé ve 13 kavárnách, vinárnách, bistrech a restauracích v centru Olomouce. Výtězek použijeme na zajištění zdravotní péče v odříznutých oblastech Haiti. Mnozí lidé tam umírají na banální nemoci, protože nemají dostatek jídla, vitamínů či kvalitní pitné vody. Jsou více zranitelní,“ říká Klára Löffelmannová. Zdravotní prohlídky mohou podle ní zachránit i lidský život. V minulosti při nich Charitáci narazili například na malého chlapce s osmiměsíčním zápalem plic. Podařilo se jej uzdravit „za pět dvanáct“.

Poslední týden osladilo haitské překvapení

Letošní kampaň zpestřilo gastronomické překvapení, které připravily pro své hosty některé ze zapojených podniků v posledním srpnovém týdnu. V Coffee Library lidé ochutnali tiramisu z pravé haitské kávy. Jídelniček U Kristýna zpestřily řezy z haitské kávy a lahůdky čekala i na hosty Konviktu. „Připravili jsme pro ně financiers s vlašskými ořechy a kávovým krémem,“ upřesňuje za Konvikt Radim Měsíc.

Voňavá káva, šperky, oblečení a haitská přísloví v Dobrodruhé

Dále se do akce zapojila prodejna Charity Olomouc – Dobrodruhá, která vystavila ručně vyrobené věcičky z Haiti či zástěry, prostírání a šaty vyrobené v šicí dílně v Gonaïves. ACHO s českými dárce ji vybavila šlapacími šicími stroji, na kterých se nyní vyučují mladé švadleny, aby lépe sehnaly práci a zabezpečily své rodiny.

A to není vše, co návštěvníci Dobrodruhé pořídili. „Vybrali si ze spousty krásných haitských šperků, třeba náušnic a náramků, dekorací nebo malovaných pláten. Prodejnu jsme navíc vyzdobili fotografiemi z Haiti, lidé si přečetli i haitská přísloví a v pondělky a středy mohli ochutnat pravou haitskou kávu, kterou jim připravili klienti ze Střediska pro lidi s duševním onemocněním,“ popisuje za Dobrodruhou Kateřina Steinerová.

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Haiti od roku 2005. Jejím stěžejním projektem je Adopce na dálku, díky které získávají ve škole ty nejchudší děti vzdělání, ale také jedno teplé jídlo denně. Dále Charita pomáhá haitským komunitám právě pořádáním zdravotnických prohlídek, materiálně či při katastrofách jako jsou zemětřesení a hurikány, které jsou pro tuto oblast v Karibiku typické.

Děkujeme za podporu Bistré krávé, Bistru & Baru Konvikt, Café Jan, Café Na cucky, Café Restaurant Caesar, Caffé Trieste, Coffee Library, Jazz Fresh Café, Na břehu Rhôny, Pražírny kávy Kikafe, Traffic Coffee, U Kristýna, V lese a Dobrodruhé.

Kolik korun kampaň Na zdraví Haiti vynesla, se dozvíte v příštím čísle Informací.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: K. Opatřilová, F. Holík, Charita Olomouc

